

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ

Biblické úkoly mládeže

ELLEN WHITEOVÁ

SPIRITUALITA

DOBA KONCE

**DNEŠEK
V BIBLICKÉ
PERSPEKTIVĚ**

IV/1

Biblické úkoly pro mládež

© Union néerlandaise – Union franco-belge, 1995-1999
Bernard Sauvagnat
Thijs de Reus
Gererit Alting

CLUB UFBA
B. P. 7
77 350 Le Mée sur Seine, France

DNEŠEK V BIBLICKĚ PERSPEKTIVĚ IV/1

Biblické úkoly pro mládež

Překlad Pavla Šustková

Ilustrace Olga Pazerini

Technická redakce Stanislav Bielik, Miroslav Priehradný

Vydal Advent-Orion s.r.o., Vrútky

pro oddělení mládeže Česko-Slovenské unie CASD

Tisk Tlačiareň alfaPRINT, Martin

ISBN 80-8071-005-8

OBSAH

Ellen Whiteová

1. Bůh mluví k Ellen Whiteové.....	7
2. Co děláš, Ellen?	15
3. Sbírka knih	23
4. Ellen Whiteová a já.....	31

Spiritualita

5. Říkáš „duchovní“?	39
6. Neviditelné, ale skutečné	47
7. Modlit se	55
8. Číst Bibli	63

Doba konce

9. Znamení v Bibli	71
10. Kristův první příchod a znamení	79
11. Znamení druhého Kristova příchodu	87
12. Bdít	95
13. Znamení pro život	103

**Rady a informace pro učitele a studenty k jednotlivým úkolům
najdete na internetové adrese: www.casd.cz/bum**

JAK NA TO?

Každý úkol je tematicky ucelený a rozdělený do jednotlivých dní. A na jeden den je studijního materiálu tak akorát dost. Nechat si to vše na pátek večer by byl ten největší nesmysl. Asi jako bys chtěl několikahodinovým tréninkem dohnat týden nečinnosti. V tom případě bys z toho neměl požehnání, nanejvýš „duchovní svalovou křeč“.

Podívejme se na úkol. Jsou v něm následující znaky:

Najdeš zde základní text a úvodní otázku. Proč jsme ho za tebe nevy-psali? Ne, že bychom šetřili papírem. Když si však otevřeš svou Bibli, určitě tam objevíš mnohem více než jen odpověď na jednu otázku.

V poznámce najdeš mnoho informací. Podtrhni si, co je pro tebe nové a podnětné. A nestyď se o tom mluvit s kamarády. Možná budeš překvapen jejich reakcí.

I během dne si můžeš vzpomenout na to, co jsi studoval ráno. A večer už budeš možná mít svou přesnou odpověď. Vrať se k úkolu a poznamenej si na volné místo dole na stránce, k čemu jsi dospěl.

Nejdůležitější informace zkrácené do několika heslovitých poznámek. Ty si ale musíš nutně uložit. Jinak se ti celotýdenní bádání ztratí v záplavě informací, které ti v průběhu týdne prošly hlavou.

Otázky k diskuzi by měly pomoci rozběhnout diskuzi na dané téma v třídě mládeže. Ještě důležitější jsou však otázky, které si vytvoříš ty sám.

Poznamenej si, co bylo pro tebe nové: Čemu jsi nerozuměl, v čem jsi změnil dosavadní názor, co nového jsi zjistil...

K čemu ses tento týden na základě biblického studia rozhodl? S jakým úspěchem? Vyzkoušel sis to?

A co v sobotu?

Když při se při probírání v sobotní škole dokážeš podělit s ostatními o své obavy, zážitky, rozhodnutí, úspěchy a zklamání, potom se pro tebe třída mládeže stane kolektivem dobrých přátel a hodina biblického studia tou nejhezčí částí soboty.

Bůh mluví k Ellen Whiteové

„Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu...“ Žid 1,1.2

Bůh, o kterém píše Bible, není němý. Mluví, protože má co říct bytostem, které stvořil a které jsou často nešťastné, protože nejsou ochotny mu naslouchat. To nejdůležitější, co jim chci říci, je tato zpráva: „Miluji tě a chci, aby ti bylo dobře.“

Tuto zprávu sdělil prostřednictvím Ježíše, svého Syna, který se stal člověkem. To bylo velké Boží oslovení lidí, Boží Slovo (Jan 1,14).

Nebylo to ale první ani poslední, co Bůh řekl. Podobně jako vyznání zamilovaných mladých lidí „Mám tě rád“ není to jediné, co si řeknou. Nejdříve se poznávají, chodí spolu a vyprávějí si. A po vyznání lásky zase spolu dále mluví, plánují budoucnost, sdílejí s druhým to, co prožívá on.

Obdobně Bůh nejdříve promlouval k praotcům a k izraelskému národu. Potom přišla chvíle velkého vyznání lásky a on se životem a smrtí Ježíše Krista lidstvu zavázal, že ti, kdo v jeho lásku věří, budou jeho nevěstou. A nemlčí ani nyní, do té doby, než nastane svatba. Promlouval k apoštolské církve a stále připravuje svou nevěstu, velké společenství lidí, aby mohla s ním věčně žít. A o těchto plánech snoubenku informuje. V době příprav oslovuje církev také prostřednictvím Ellen Whiteové. Tento týden si chceme všimnout, jak mluvil k ní.

Neděle

Přísl 22,6

Co je hlavním úkolem rodiny?

Mluvím k tobě v rodině

Podobně jako k většině z nás mluvil Bůh k Ellen nejdříve prostřednictvím jejích rodičů. Píše o tom:

„Narodila jsem s v Gorhamu v Maine 26. listopadu 1827. Moji rodiče, Robert a Eunice Harmonovi, bydleli v tomto státě mnoho let. Od mládí byli upřímnými a posvěcenými členy episkopální metodistické církve. Čtyřicet let plnili v této církvi důležitý úkol, vedli k obrácení hříšníky a budovali Boží dílo. Zároveň prožívali radost ze svých osmi dětí, které všechny uvěřily a připojily se ke Kristovu stádu.“ (Ellen Whiteová: Life Sketches, str. 17)

Rodina Harmonových to byli:

otec Robert a matka Eunice,

dcera Caroline (nar. 1812), syn Harriet (1814), syn John (1816), dcera Mary (1821), dcera Sarah (1822), syn Robert (1825) a dvojčata Elizabeth a Ellen (1827). Otec byl zemědělec a když bylo třeba, získával v zimě prostředky také výrobou klobouků.

Nejdříve Bůh promlouval k Ellen tak jako k jejím sourozencům - prostřednictvím rodičů. Poselství bylo jednoduché: každý se bez naříkání a solidárně podílí na povinnostech rodiny. Potom Bůh promluvil k Ellen prostřednictvím její sestry Sarah, ke které měla i později nejbližší vztah.

Pro Ellen byla Boží vůle prostá: v neděli se chodí do modlitebny uctívat Boha; posloucháme rodiče; plníme své povinnosti. Také se mohla učit a hrát si v polích a lesích v jejich okolí.

K zamyšlení

- ♦ Co ses jako dítě naučil o Bohu od rodičů, od sourozenců, v rodinném životě?

2 Tim 3,14.15

Jaké vzdělání měl Timoteus?

Mluvím k tobě ve škole

Když bylo Ellen šest let, přestěhovali se do malého města v Portlandu, do Maine. Ellen začala chodit do školy. Měla školu velmi ráda, zvláště čtení. Mezi její oblíbené knížky patřila knížka o vzorném děvčátku Ellen.

Každý den se začínalo čtením několika veršů Bible. Mezi knihami, které jim doporučovali ve škole, patřila také publikace „Nedělení škola metodistů“, v které bylo plno příběhů o dětech. Ellen později napsala o svých tehdejších pocitech: Jestli je to všechno pravda, nemohu být nikdy křesťankou. Nikdy nebudu taková jako tyhle děti! (Life Sketches, pp 146.147) Někdy z toho byla zoufalá, když si uvědomovala všechny nedostatky a srovnávala se s ideálem, který chtěla dosáhnout.

Byla ale vnímavá a solidární. Jednou její spolužačka udělala něco, co velmi rozčílilo učitele. Ten po ní hodil dřevěné pravítko. Žákyně ale uhnula a pravítko uhodilo plnou silou do čela Ellen.

Vstala jsem a odešla ze třídy. Utíkal za mnou ze školy a řekl mi: „Ellen, udělal jsem chybu. Můžeš mi to odpustit?“

Odpověděla jsem: „Ano, jistě! A jaká to byla chyba?“ „Nechtěl jsem tě uhodit!“ „Ale to je jedno, koho se uhodí, vždycky je to chyba. Kdybyste uhodil někoho jiného, vadilo by mi to stejně jako ta moje boule na čele. (Manuscript 8a, 1891)

K zamyšlení

- ♦ I když se ve tvé škole asi o Bohu nemluví, učíš se tam i něco, co je zprávou od něho? Pokud ano, co?

Úterý

Mat 28,19.20

V čem spočívá poslání církve?

Mluvím k tobě prostřednictvím církve

Když bylo Ellen sotva 9 let, stala se jí nehoda. Musela přestat chodit do školy a nikdy se tam už nemohla vrátit.

Ve dvanácti letech měla příležitost účastnit se stanového shromáždění, které organizovala církev metodistů. Tam ji oslovila Boží milost:

„Byla jsem příliš stydlivá, než abych to veřejně vyznala, ale cítila jsem, že mi Pán Ježíš požehnal a odpustil mé hříchy.“ (Life Sketches, p. 24)

Ztratila se tíha její beznaděje. Byla osvobozená. Pochopila, že naše spravedlnost je pouze tou spravedlností, kterou dává Kristus, a ne to, co chceme dosáhnout svým úsilím. S dalšími 11 osobami byla v moři pokřtěna křtem ponoření.

V roce 1840 a potom v roce 1842 přijel William Miller do Portlandu představit objevy, které se týkají proroctví a blízkého Kristova příchodu. Později Ellen napsala:

„Uvěřila jsem slavnostním slovům, která přednášel Boží služebník..., ale bála jsem se, jestli budu připravená setkat se s Bohem.“ (Life Sketches, p.27)

V prostředí církve prožívala ale také rozporuplnost. Strach z věčných trestů pekla, které měly členy vést k posvěcenému životu, na ni tak působil, že zapomínala na Boží milost a odpuštění.

Pro svou víru v blízký Kristův příchod byla Ellen v roce 1843 vyloučena z církve metodistů. Přidala se k velké skupině věřících, kteří očekávali Krista. Prostřednictvím toho, co prožila, i osob, s kterými se setkala, k ní Pán Bůh promlouval.

K zamyšlení

- ♦ Kdo ti dal k dispozici Bibli? Jak vznikly školy, v kterých se vzdělávají budoucí nositelé evangelia?

4 Moj 12,6

Jaké prostředky používal Bůh ke komunikaci s proroky?

Mluvím k tobě ve viděních

S dalšími věřícími, kteří přijali kázání Williama Millera, se Ellen těšila na Kristův návrat v roce 1844 a s ostatními prožila také velké zklamání.

V prosinci 1844 se Ellen spolu se čtyřmi dalšími ženami modlila. Prosily, aby porozuměly, jaká je Boží vůle pro zklamaný Boží lid. Tehdy dostala Ellen vidění (Early Writings, pp. 13-20). Pán Bůh ji chtěl povzbudit, aby vytrvala ve víře.

O týden později měla další vidění, v kterém jí Bůh vyzval, aby řekla jiným lidem to, co viděla. Musela se vyrovnat s mnoha problémy, ale Boží milost jí umožnila, aby splnila toto poslání. Ellen bylo teprve 17 let a neměla příliš dobré zdraví. Byla spíše tichá a nerada vystupovala ne veřejnosti. Snažila se odmítnout úkol přijímat od Boha prorocká poselství a předávat je lidem. Modlila se. Prosila o modlitby i své přátele. Nakonec tento úkol přijala. Začala předávat obsah prvního vidění, které měla. To povzbudilo řadu věřících.

Od té doby Bůh dával této ženě vidění, celkem jich měla asi 2000. Mnohé z nich výrazně ovlivnily dějiny církve adventistů s.d.

Například v roce 1846 při čtení brožurky, sepsané Josephem Batesem, začali manželé Whiteovi zachovávat sobotu. 2. dubna 1847 viděla Ellen ve vidění desky zákona, na kterých bylo 4. přikázání osvětleno. Toto vidění utvrdilo její rozhodnutí a potvrdilo biblické učení o sobotě.

V červnu 1863 měla Ellen vidění, kterým jí Bůh ukázal, jak je důležitá reforma životního stylu pro uchování zdraví.

K zamyšlení

♦ Jaká kritéria pro poznání pravého proroka udává Bible?

1 Tes 5,21.22

Jakou radu dává Pavel těm, kdo chtějí být moudří?

Mluvím k tobě v knihách

Ellen ráda četla. Postupně si vybudovala poměrně velkou knihovnu. Kromě Bible se věnovala třem oblastem.

Historické knihy. Dějiny Izraele, církevní dějiny. Studovala životopisy biblických osobností, ale také životy reformátorů a těch, kdo během staletí byli svědky evangelia. Tímto studiem jí Bůh ukázal, jak důležitá je věrnost jeho slovu.

Knihy se zdravotní tematikou. Ellen četla autory, kteří nabízeli jednoduché a účinné léčebné prostředky, díky kterým měli nemocní i zdraví lidé pochopit, že jsou s velké části odpovědní na svůj zdravotní stav.

Nejraději měla Ellen literaturu týkající se duchovního života. To jsou knihy, které povzbuzují věřícího, aby hledal Bohu přemýšlením a na modlitbě. Byly to ale také knihy, které zdůrazňovaly praktické aspekty každodenního křesťanova života. Všechny tyto knihy tvořily důležitou část intelektuálního a duchovního dědictví Ellen Harmonové-Whiteové. Nebyly to knihy dokonalé a Ellen se musela snažit hodnotit i tuto literaturu podle Boží vůle, která se jí dávala poznat.

K zamyšlení

- ♦ Pomáhají ti knihy, které čteš, slyšet Boží hlas? Které knihy to jsou? Proč?

1 Moj 35,3

Kdo doprovázel na cestách praotce?

Slyšíš mě?

Říká se, že cestování formuje mladé lidi. Formovalo i Ellen; byla opravdu cestovatelka. Nejdříve projížděla Novou Anglii, aby se podělila o to, co jí Bůh sdělil, s adventisty, kteří byli po říjnu 1844 zklamaní a dezorientovaní.

Potom projížděla Spojené státy od východu na západ a od severu k jihu a pomáhala v evangelizaci a budování církve. Byla to doba kovbojů, dostavníků a parních lokomotiv.

V roce 1885 byla vyslána Evropy, aby zde podporovala rozvoj církve. V Evropě zůstala dva roky. Bydlela ve Švýcarsku, v Bazileji a navštívila Anglii, Německo, Dánsko, Itálii, Francii, Norsko, Švédsko. Nesnadno si zvykala na evropské podmínky, kde je mnoho hranic a jazyků, různé mentality a kultury. Velmi ji zaujala místa, která souvisí s dějinami křesťanské církve jako katedrála v Curychu, kde kázal Zwingli, piemontská údolí, kde žili valdenští.

V letech 1891-1900 pobývala v Austrálii, aby tam založila výchovnou a zdravotní činnost církve. V Austrálii byla delší dobu nemocná. Pročítala znovu evangelia, a potom napsala Kristův životopis: Touha věků.

Po návratu do USA bydlela v Kalifornii, ale stále ještě hodně cestovala, aby se mohla účastnit stanových shromáždění, kde kázala. Naposled tak procestovala zemi od východu k západu v roce 1911, ve svých 83 letech.

I na těchto cestách se Ellen vždy snažila porozumět Boží vůli, jeho cestě, kterou vede jednotlivce i církve. Byla vnímavá k věřícím, s kterými se na cestách potkávala.

K zamyšlení

- ♦ Co můžeš udělat pro to, abys byl vnímavý k Božímu hlasu i při cestování?

Uložit

Bůh mluvil k Ellen Harmonové-Whiteové několika způsoby:

- Její rodina jí vštíplila zvyky odpovídající Boží vůli.
- Ve škole se naučila číst a milovat čestný život.
- Církev jí umožnila objevit Ježíše Krista a angažovat se v jeho službě.
- Vidění (bylo jich asi 2000), která jí Bůh dal, jí daly orientaci a pomáhaly i jí osobně činit rozhodnutí, s kterými Bůh souhlasil.
- I knihy, které četla, jí pomáhaly odhalit bohatství dějin, zdravotních principů a zbožnosti.
- Na cestách se stále více učila sloužit a rozumět lidem.

Otázky k diskuzi

1. Co vám říká církev o Bohu?
2. Můžete se stát prostředníky, jejichž prostřednictvím Bůh chce někomu sdělit něco důležitého?
3. Jak můžeme poznat, zde osoba, která má vidění, je autentickým Božím mluvčím? Čtete: 5 Moj 13,2-6; 18,21.22; Iz 8,20; Jer 28,9; Mat 7,15-20; 1 Jan 4,1-3.
4. Může Bůh k vám mluvit prostřednictvím rozhlasových, televizních programů, filmů nebo kazet, které si vybíráte?
5. Víte, co Bůh udělal v dějinách vaší země, vašeho kraje, vašeho města?
A co dnes?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

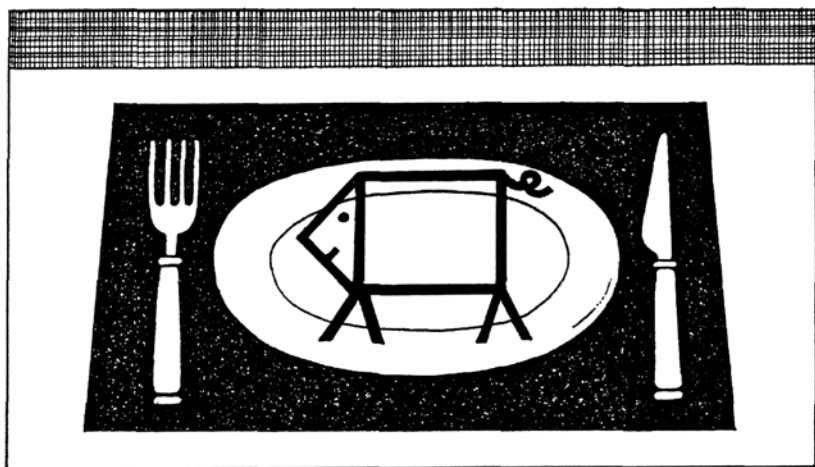

Co děláš, Ellen?

2

„Střežte se lživých proroků... Po jejich ovoci je poznáte.“

Mat 7,15.16

Přečtěte si pasáž z Kristova kázání: Mat 7,15-23.

Minulý týden jsme studovali, jak Bůh mluvil k Ellen Harmonové-Whiteové. Co udělala s poselstvími, která jí Bůh dal? Snažila se sama osobně uplatňovat rady, které jí Bůh dal? Dokázala to?

Předala lidem informace o tom, jaká je Boží vůle? Zůstalo pak jen u toho, že tito lidé říkali: „Pane, Pane...“, odvolávali se na nadpřirozené projevy, ale pak se od Boha odvrátili (viz pasáž v 7. kapitole Matouše), nebo to byla poselství, která inspirovala lidi k plnění Boží vůle?

Zabývejme se tento týden uvedenými otázkami.

Neděle

Mat 25,35-40

Podle jakých kritérií hodnotí Bůh člověka?

Miluješ svého bližního?

Něco už o Ellen víme. Když pochopila, že si Bůh přeje, aby byla pokřtěna, dala se pokřtít. Když ji vyzval, aby mluvila o svých viděních, mluvila o nich. Když se dověděla, že se má světit sobota, začala ji světit. Tyto věci tedy dělala. A co láska k bližnímu?

Ellen a sirotci

„Po svatbě mi bylo ukázáno, že se mám věnovat zvláště dětem, které nemají otce ani matku, že se mám po nějakou dobu věnovat několika z nich a potom jim najít nový domov. Tak jsem měla dát jiným lidem příklad, co mají dělat.

I když bylo mým úkolem často cestovat, i když jsem musela hodně psát, vzala jim si děti ve věku od tří do pěti let. Pečovala jsem o ně, vychovávala je a učila, aby byly schopny vykonávat důležitá povolání. Čas od času jsem mívala doma chlapce ve věku od deseti do šestnácti let, pečovala jsem o ně jako matka a dbala jsem na jejich vzdělání, aby byli připraveni pro službu.“ (E. White v Review and Herald 26.7.1906)

Ellen a nemocní

„Dříve než jsme (adventisté) měli vůbec první kliniku, manžel a já jsme začali zdravotní misijní práci. Vzali jsme si domů nemocné, kterým se už lékaři nechtěli věnovat.“ (E. White, Rukopis 49, 1908)

Ellen a chudí

„Když někomu dám oděvy, které jsem opravila, lidé si jich neváží. Proto jim kupují nové a kvalitní věci, které vydrží... Já mohu nosit starší šaty, dokud je možno je opravovat... Tak mohu zásobovat mnoho rodin kvalitními oděvy, které si chudí sami nemohou koupit.“ (E. White, Dopis 89a, 1894)

K zamyšlení

- ♦ Co děláš pro lidi ve svém okolí, kteří trpí? Mohla by vaše třída sobotní školy podniknout nějakou službu lásky pro dítě, pro ženu, muže nebo rodinu, kteří to potřebují?

2 Petr 1,5.6

Slučuje se lidské úsilí s vírou?

Cestou k poslušnosti

Tak jako my musela Ellen vyvinout úsilí, aby uplatnila to, co jí Bůh sdělil. Uvedme si konkrétní příklad. V instrukcích týkajících se zdraví, které Bůh dal Ellen, se mluví také o rizicích, která s sebou nese masitá strava. Doporučuje se strava, která sestává z ovoce, zeleniny, obilovin a luštěnin.

„Obilniny, ovoce a zelenina tvoří stravu, kterou nám nabízí Bůh. V přírodním stavu nebo jen velmi jednoduše upravené jsou nejzdravějším a nejvýživnějším stravováním...“ (Rady o výživě a potravinách, str. 95)

O své osobní zkušenosti v této oblasti Ellen napsala:

„V době mezi snídaní a obědem jsem měla velmi často hlad a běžně se mi stávalo, že jsem omdlela. Když jsem snědla kousek masa, okamžitě jsem se zbavila pocitu slabosti. A tak jsem nabyla přesvědčení, že v mém případě je maso nepostradatelné.

Ale od té doby, kdy mi Pán - v červnu 1863 - objasnil vztah mezi jedením masa a zdravím, vzdala jsem se toho zvyku... Téměř rok jsem nejedla maso.“ (Rady o výživě, str. 57, 1864)

V roce 1884 píše Ellen o problémech, které musí řešit, když chce sama praktikovat to, co radí:

„Jen zřídka mám na stole maso. Jednu dobu jsem maso týdny nejedla. Když jsem se naučila zacházet se svou chutí, mám k tomu více síly a jde to lépe... Toužila jsem po mase jako kdysi Izraelité. Ale nejedla jsem ho. Byla jsem slabá jako všichni, kdo byli na maso zvyklí a najednou nemají tento stimul... Teď se mi chuť vrátila a umím ocenit chléb a ovoce. Mám většinou jasnou hlavu a více síly... Pochopila jsem...“ (Dopis 2, 1884)

Snažila se rozumně uplatňovat tyto principy a snědla něco málo masa, když neměla nic jiného k dispozici.

K zamyšlení

- ♦ Máš potíže, když chceš uplatňovat to, co si Bůh přeje a radí? Jak je možno je překonat?

Úterý

Jak 5,10

V čem jsou proroci příkladem?

Mluv!

Při svém prvním vidění v prosinci 1844 dostala Ellen příkaz od Boha, aby věřícím sdělila, co viděla. Když se příkaz o několik dní znovu opakoval, zdálo se jí nemožné ho naplnit. Byla to mladá dívka s velmi křehkým zdravím, měla teprve sedmnáct let a byla velmi plachá.

Mluvila jen velmi tiše, neměla sílu a jen slabě dýchala.

Přesto se rozhodla udělat to, co udělat měla:

„Začala jsem mluvit téměř šeptem. Pokračovala jsem pět minut a bolest a stažení (krku) se ztratily. Hlas jsem měla jasný a silný, mluvila jsem úplně volně dvě hodiny. Když má zpráva skončila, zase jsem ztratila hlas až do té doby, kdy jsem měla znovu mluvit na veřejnosti. Znovu jsem tak mimořádně dostala sílu. A to mě stále ujišťovalo, že plním Boží vůli, a viděla jsem, že mé úsilí bylo odměněno úspěchem.“ (Life Sketches, str. 72.73)

Ellen vystupovala tisícekrát na veřejnosti. V malých skupinách i před velkými shromážděními (až 20 000 osob), ve veřejných sálech, v modlitebnách i venku mluvila srozumitelně a mohla věrně předávat poselství, které jí Bůh svěřil.

Bylo uchováno více než 500 rukopisů jejích promluv. Dokazují, že mluvila nejméně ve 82 různých městech ve 12 zemích tří kontinentů. Hovořila o praktickém křesťanském životě, o úkolu svěřeném církvi adventistů, a o životním stylu, který podporuje zdraví. Posluchači byli pozorní. Mnoho z nich mělo užitek z toho, že uplatnili její rady.

K zamyšlení

- ♦ Už jsi mluvil na veřejnosti? Dokázal bys mluvit u vás ve sboru? A u vás ve třídě - nebo jinde? Co rozhoduje o hodnotě promluvy?

Mat 18,15

Co mám dělat, když někdo zhřeší?

Když tvůj bratr zhřeší, jdi...!

Bůh není vždy spokojen s jednáním těch, kdo mu slouží. Někdy jim chce něco vytknout. Vícekrát pověřil tímto úkolem Ellen. Není to snadné a už vůbec ne příjemné! Ellen to však udělala. Ústně nebo písemně, podle okolností. Sděčila to jasně a pevně, ale především s láskou a s přáním pomoci.

V dopise jednomu vlivnému členu napsala:

„Bojím se, že nebudu mít sílu psát ti jasně a otevřeně. Musím do toho vložit všechny síly. Je mi jako bych psala vlastnímu synovi... Můj bratře, nebylo lehké napsat to, co jsem ti ve vidění dnes v noci osobně říkala...“ (Dopis 180, 1903)

Všichni nepřijali napomenutí nebo rady, které jim byla Ellen Whiteová pověřena předat. Ale ti, kteří je přijali, mohli říct to co Daniel Bourdeau:

„Duch prorocství (který Ellen dostala) nejen jednoznačně káral hříchy..., ale také vyjádřil povzbuzení, aby pomohl těm, které napomínal. To napomínání sice ranilo, ale hned ránu také hojilo.“ (Review and Herald, 10. listopadu 1885)

K zamyšlení

- ◆ Už jsi někoho napomínal? Jak?
- ◆ Jak to udělat, aby napomenutí také pomohlo chybujiícímu jít kupředu?

Čtvrtek

Iz 30,20.21

Co slíbil Bůh těm, kdo se mají rozhodnout?

To je ta cesta, jděte po ní!

Ellen Whiteová dostávala také instrukce, které umožnily církvi adventistů organizovat se, rozšířit nakladatelskou, výchovnou a zdravotní činnost. Pokaždé, když se dbalo jejich rad, církev postupovala neočekávaným způsobem. Zde je jeden příklad:

Ellen měla téměř 75 let a žila na severu Kalifornie. Jednoho dne se dověděla, že klinika v Paradise Valley blízko San Diega na jihu Kalifornie je na prodej za pětinu své skutečné hodnoty, protože poušť se šíří a obyvatelstvo se stěhuje. Získala přesvědčení, že je třeba tuto nemovitost koupit. Bůh to chce. Vedoucí církve byli zdrženliví.

Ellen si peníze vypůjčila a zakoupila nemovitost. Najala si také Salema Hamiltona, studnaře z Nebrasky, který byl rovněž adventista. Jediný pramen, který tu byl, měl kalnou vodu a byl velmi slabý. Ellen žádala Salema, aby vyhloubil studnu 30 metrů hlubokou.

Když byl v 29 m 50 cm, vystoupil Salem nahoru zcela zmalomyslně. Půda je stále stejně suchá a prašná. Řekl Ellen: „Máš jistotu, že ti Pán řekl, abys koupila tuto nemovitost?“

„Ano, bylo mi třikrát řečeno, že mám zakoupit tento pozemek!“

„Tak dobře,“ reagoval Salem. „Když nám Bůh dal slona, dá pro něho taky vodu!“

A šel hloubit dál. Za necelou hodinu se vrátil k Ellen. Musel jí říct, že objevil spodní řeku, která vůbec není na geologických mapách. Vody byl dostatek, klinika ožila a byla velmi užitečná pro celý kraj.

Takových příběhů si můžete přečíst víc (viz kniha D.A.Delafielda: Ellen G. Whiteová a Církev adventistů sedmého dne).

K zamyšlení

- ◆ Když máš rozhodnout nějakou závažnou věc, hledáš také Boží radu při studiu Bible, na modlitbě, čtením rad Ellen Whiteové?

Zjev 19,10

Co znamená výraz: duch proroctví?

Svědectví

Poselství, která dostala, předávala Ellen Whiteová ústně nebo písemnou formou v osobních dopisech nebo článcích.

Tak vznikla také kolekce knih Testimonies for the Church (Svědectví pro církev), která má devět svazků. 20. listopadu 1855 měla Ellen vidění, která napsala. 24. 11. ho četla 36 členům sboru v Beattle Creeek. Obsah je velmi povzbudil a žádali, aby se text vydal jako brožura a aby se dal k dispozici i jiným sborům. To bylo Svědectví pro církev, 1. díl.

Na jaře vznikl stejným postupem 2. díl. Tak bylo v letech 1857-1864 zdarma rozšířeno osm svazků. V letech 1867-1871 bylo vydáno dalších deset svědectví. Texty působily blahodárně. Nově obrácení lidé chtěli mít kompletní sérii, a tak byly v roce 1871 znovu vydány. Ellen dále zapisovala, co jí Bůh zjevil pro dobro církve. V roce 1909 byl vydán 9. svazek svědectví. Tato svědectví pro církev ukazují, jak aplikovat učení Bible v praxi.

Mnoho poselství, která byla nejdříve adresována konkrétním jednotlivcům, jsou v těchto knihách uvedena proto, aby povzbuzovala i varovala jiné věřící, kteří se dostávají do podobných problémů.

Výběr z těchto 9 svazků se jmenuje Testimony Treasures (Z pokladnice svědectví) a má tři díly. Byl pořízen podle kritérií, která stanovila Ellen Whiteová osobně, aby nejdůležitější informace mohly být snadněji předávány v dalších jazycích.

K zamyšlení

- ♦ Může to, co říkáš nebo o čem „svědčíš“, povzbudit lidi, aby byli věrni Božímu slovu?

Uložit

- Ellen Whiteová konkrétně ukázala, že víra se projevuje činností lásky pro slabé a všelijak znevýhodněné. Můžeš o tom číst v knize „Cesta ke zdraví a životní harmonii“.
- Může se zdát, že některé z jejích rad se těžko realizují. I pro ni to bylo náročné a musela vyvinout úsilí, aby mohla sama tyto rady uplatnit.
- Bůh požadoval, aby Ellen Whiteová mluvila. Dělala to často navzdory mnoha překážkám.
- Často měla za úkol napomínat věřící. Necouvla před tímto úkolem. Když pevně a s láskou zasáhla, často se stalo, že napomenutá osoba pak mohla zvítězit nad problémem.
- Někdy se rozhodovala zdánlivě nerozumně, protože byla přesvědčena, že Bůh jí to tak zjevil. Tato rozhodnutí byla pro církev požehnáním.
- Soubor rad a směrnic byl sepsán do devíti svazků Svědectví pro církve.

Otázky k diskuzi

1. Jak se projevuje víra? Proč?
2. Jaké místo má v životě křesťana víra? Jaké místo má naše úsilí?
3. Jaká kázání máte nejraději? Proč? Myslíte, že to tak vidí i Pán Bůh? Proč?
4. Máš sklon kritizovat konkrétní osoby? Proč? Jak můžeš pomoci těm, které kritizuješ, aby už nebylo proč je kritizovat?
5. Použil Bůh Ellen Whiteovou, aby vám pomohla udělat nějaké rozhodnutí? Pokud ano, které rozhodnutí to bylo? Když ne, proč?
6. Jak postupovat, abychom nepřekroutili smysl dopisu, rady nebo svědectví, které adresovala pisatelka někomu v 19. století a aby bylo z nich možno vytěžit instrukce ještě i pro dnešní dobu?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

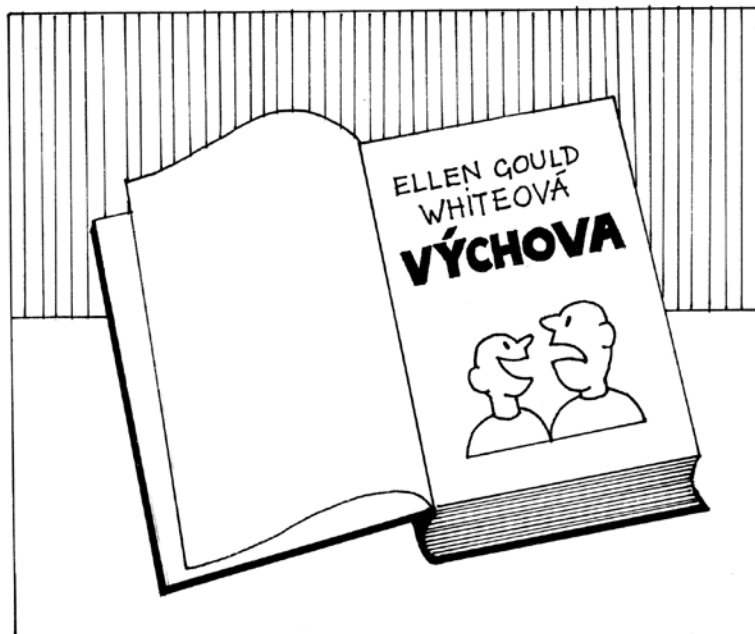
Moje rozhodnutí:

Sbírka knih

„Andělu církve ve Filadelfii..., v Laodikeji piš...“
Zjev 3,7.14.

3

Ellen Whiteová zemřela v roce 1915. S námi, kteří ji osobně nepoznáme dříve než na nové zemi, nikdy nemluvila, ani nám nenapsala osobní dopis. Přesto nám může předat poselství od Boha díky mnoha knihám, které napsala.

Minulý týden jsme si všímali, jak vznikalo devět svazků Svědectví pro církve. Tento týden si chceme udělat bližší představu o tom, proč a jak napsala Ellen Whiteová další knihy.

Neděle

Jan 5,39

Co je důležitým posláním psaného Božího slova?

Ústředním bodem je Kristus

Ellen vždy odkazovala své čtenáře na Bibli a na její ústřední postavu, Ježíše Krista. Po roce 1888, kdy bylo v církvi adventistů významně zdůrazněno spasení z Boží milosti, soustředila Ellen své úsilí spisovatelky na osobu Ježíše Krista.

V roce 1890 vyšla tiskem kniha později nazvaná Cesta ke Kristu. Tento malý spis vysvětluje, jak žít, abychom byli stále blíže Ježíši. Je nejrozšířenější ze všech knih Ellen Whiteové a byl přeložen do více než 120 jazyků. Když se stane tvou oblíbenou knihou, nebudeš litovat.

V roce 1896 vyšla kniha Myšlenky z hory blahoslavenství. Je poněkud obsáhlejší než ta předchozí a ukazuje, jak Ježíšovo kázání z hory (Mat 5. až 7. kap.) otevírá cestu k plnému životu.

Touha věků - životopis Ježíše Krista. V roce 1989 vychází monumentální kniha o 800 stránkách o životě a díle Ježíše Krista, kterého čekali věřící lidé po dlouhá staletí, protože Bůh slíbil, že ho pošle pro spasení lidstva. Tato kniha je součástí série knih, o které budeme mluvit zítra.

V roce 1900 pak vychází poslední kniha o Kristu a jeho učení nazvaná Podobnoství. V ní Ellen Whiteová vysvětluje všechna podobenství, která použil Ježíš při svém vyučování, a vyvozuje z nich poučení pro praktický křesťanský život. Není možné dobře pochopit a docenit spisy Ellen Whiteové, pokud nevyhradíme prioritu Ježíši Kristu. Pouze on byl středem jejich snah a chce se stát také ústředním bodem našeho života.

K zamyšlení

- ♦ Když chceš porozumět dílu a poselství Ellen Whiteové, čti nejdříve tyto její knihy o Kristu. Poznáš, že Ježíš a jeho učení jsou stále aktuální.

Dan 2,21.44.45

Jak a kdy se projevuje Boží svrchovanost?

Velké drama - spor věků

14. března 1858 měla Ellen Whiteová vidění. Bůh jí ukázal, že dějiny lidstva odrážejí konflikt mezi dobrem a zlem. Tento spor začal vzpourou Lucifera v nebi, přešel na zemi a skončí až po úplném odstranění zla i jeho původce, ďábla.

Toto pojetí dějin nebylo pro Ellen zcela nové. Pochopila jeho důležitost již ve vidění, které měla o deset let dříve, v roce 1848. Tentokrát však byla vyzvána, aby vše napsala. Prožila vážné problémy a v jiném vidění jí bylo vysvětleno, že Boží nepřítel jí chce zabránit v sepsání této knihy. Vnímala však, jak ji Bůh posiluje. A tak koncem srpna 1858 mohla vyjít tiskem kniha s názvem Velký spor (Vítězství lásky Boží - Velké drama věků).

V roce 1890 vyšla kniha Patriarchové a proroci, 1898 Touha věků, 1911 Skutky apoštolů a v roce 1916, několik měsíců po smrti autorky, Proroci a králové.

Tak vznikla pětidílná série, mimořádný komentář k Bibli a křesťanským dějinám, který se zájmem čtou také věřící i duchovní jiných církví.

Patriarchové a proroci - komentuje údobí počátků lidstva a počátků izraelského národa, tedy především Mojžíšovy knihy,

Proroci a králové - sleduje hlavní události izraelských dějin, zapsané ve starozákonních knihách Bible,

Touha věků - komentář k evangeliím, životopisům Ježíše Krista,

Skutky apoštolů - komentář k dějinám prvokřesťanské církve, jak je popisuje biblická kniha Skutky apoštolů a epištoly i kniha Zjevení v Novém zákoně.

Velké drama věků (Vítězství lásky Boží) - popisuje klíčové okamžiky sporu mezi Kristem a satanem v době po Kristu až po závěr lidských dějin. Zároveň rozebírá důležité body křesťanského učení (jako např. smrtelnost člověka, stav člověka po smrti, respektování Božího zákona...). I v této knize je vyzdvížen Kristus a jeho dílo záchrany člověka, která hledá orientaci, ochranu a vysvobození v situaci vesmírného sporu.

K zamyšlení

♦ Týká se „velký spor“ také nás?

Úterý

Mat 28,20

K čemu má vést vyučování, které poskytují lidé, které Kristus poslal?

Pro praktické křesťanství

Během života Ellen Whitové vyšlo ještě osm dalších knih. Všechny přímo souvisí se způsobem života věřícího člověka i církevního společenství, který vyplývá z Ježíšova učení.

1881 - První spisy (Early Writings). Ellen popisuje svá první vidění a poselství, která dostala od Boha na počátku existence adventního společenství.
1900 - Svědectví pro sobotní školu. V tomto spise shromáždila Ellen články, které psala do časopisu určeného učitelům sobotní školy. Dává zde rady o studiu Bible a pedagogiky, které se mají uplatňovat v sobotní škole.

1902 - Příručka pro kolportéry. I zde autorka shromáždila články, kázání a zprávy vztahující se k šíření tiskovin, aby podpořila tento způsob evangelizace.

1903 - Výchova. Výchova byla významným tématem E. Whiteové, protože sama byla matkou čtyř dětí, přijímala doma cizí děti a přikládala velký důraz církevním školám a iniciovala jejich zakládání. Je to jedna z nejzajímavějších knih pro studenty.

1905 - Cesta ke zdraví a životní harmonii shrnuje zásady a rady týkající se zdraví. V její době byly velmi pokrokové a vědecké výzkumy moderní medicíny potvrzují jejich správnost. První vidění týkající se zdraví a preventivní medicíny měla Ellen v černu roku 1863.

1913 - Kniha Rady rodičům, učitelům a studentům se týká adventistických škol.

1915 - Služebník evangelia. Těsně přes smrti Ellen rediguje a rozšiřuje již dříve vydanou knihu rad pro kazatele a evangelisty.

1915 - Život a dílo E.G.Whiteové shrnuje autobiografické texty, které autorka vybrala, aby ukázala, co Bůh konal v jejím životě.

Tyto různé knihy ukazují na prakticky zaměřené křesťanství Ellen G. Whiteové, totiž na šíření evangelia různými způsoby, které jsou typické pro církev adventistů: zdravotní výchova, výchova a školství, publikační dílo a osobní svědectví.

K zamyšlení

- ♦ O které oblasti činnosti církve víš nejvíce?

Jer 36,1-6

Jak předal Jeremiáš lidu některá poselství, která mu dal Bůh?

Redakční tým

Psát není snadné, zvláště když má být text vydán tiskem. Ellen to věděla. Od počátku potřebovala pomoc. Nejdříve ji našla ve svém manželu Jamesovi. Opravoval pravopisné a mluvnické chyby, vypouštěl opakované myšlenky. (Vždyť Ellen neměla ukončené základní

vzdělání a nebyla tedy ochráněna před těmito problémy.)

Často psala velmi rychle, protože měla mnoho jiných povinností. Dobrý pomocník byl pro ni stále důležitější. Po manželově smrti v roce 1881 byl jejím hlavním asistentem syn William. Bůh dokonce informoval Ellen, že tato činnost je Williamovým posláním. I jiní lidé pomáhali v redakční práci. Co dělali?

Texty se zapisovaly na stroji a potom je autorce četli, aby je mohla opravit. Bylo také třeba posílat dopisy adresátům a články příslušným redakcím časopisů, knihy nakladatelům a tiskárnám. V šanonech se ukládaly kopie.

Když psala Ellen něco nového, žádala asistenty, aby našli v šanonech texty týkající se tohoto tématu i další zprávy, které shromažďovala. Když práci sepsala, byla přepsána na stroji a ona ji znovu přečetla a podepsala. Asistenti dbali na pravopisnou, mluvnickou a stylistickou správnost, dohlíželi na zřetelnost a srozumitelnost konečného znění textu.

K zamyšlení

♦ V které oblasti jsi závislý na jiných lidech?

Gal 3,15

Co je to závěť?

Další knihy

Ellen Whiteová zemřela v roce 1915. Přesto vyšla od té doby řada jejích knih. Odkud pocházejí?

Ellen byla přesvědčena, že Bůh si přeje, aby všichni adventisté měli užitek z informací, které obsahují její spisy. Tak sestavila v únoru 1912 svou závěť. V závěti svěřuje zodpovědnost za správu jejích věcí, zvláště za soubor jejích knih, článků, dopisů, rukopisů a zakládaných písemností pěti mužům: Williamu Whiteovi, Clarence Crislerovi, Charlesovi Jonesovi, Arthuru Daniellsovi a Franku Wilcoxovi.

Svěřuje jim právo publikovat a šířit její spisy, dbát na správnost obsahu vydávaných knih a rukopisů, na jejich překlad a šíření v různých jazycích a na vydávání kompilací jejích rukopisů.

I když Ellen v roce 1915 zemřela, její zmocněnci pracují podle její závěti. Knihy, které připravují, jakožto kompilace shrnují k jednomu tématu různé výňatky z jejích dopisů a článků.

Na rozdíl od knih, které byly vydány za života E. Whiteové, nejsou tyto nové kompilace revidovány autorkou. Citáty mohou být v těchto knihách uváděny pouze v původním znění, nejsou nijak upravovány ani doplňovány kvůli vyjádření souvislosti mezi jednotlivými citáty. Pouze nadpisy a podnadpisy doplnily jiné osoby.

K zamyšlení

- ♦ Proč se považují spisy E.G.Whiteové za tak závažné, že se jim i po její smrti věnuje pozornost, připravují se kompilace...?
- ♦ Co vyplývá ze skutečnosti, že Ellen dbala na to, aby se její knihy a články dále studovaly?

2 Tim 2,2

Jak si apoštol Pavel představoval pokračování svého poslání?

Nadace Ellen Whiteové

Když Ellen Whiteová zemřela (1915), představovala její literární práce více než 100 000 stran. Bylo to 24 knih, 2 knihy připravené do tisku, 4600 článků uveřejněných v církevních časopisech, více než 200 traktátů, 6000 stran dopisů psaných na stroji, 40 000 různých rukopisů psaných na stroji a asi 2000 dopisů psaných rukou.

Ve své závěti svěčila Ellen Whiteová svým nástupcům důležitý úkol. Dala k dispozici svůj dům v Elmshaven u Santa-Helene v Kalifornii se zařízením, knihovnou a všemi uspořádanými rukopisy.

Zajistila také finanční prostředky. Všechna autorská práva byla určena realizaci její závěti. Určila rovněž také osoby, které měly pracovat s knihami a rukopisy. Těchto pět zmocněnců určí vždy dalšího nástupce, jakmile jeden z nich zemře. Tak existuje od roku 1915 Nadace Ellen Whiteové (Ellen White Estate). Do roku 1937 měla sídlo v Elmshaven, nyní v blízkosti světového sídla Církve adventistů s.d. poblíž Washingonu. Kromě toho byly zřízeny ještě dvě pobočky ve Spojených státech a další pobočky v Mexiku, Argentině, na Filipínách, v Austrálii a v Anglii.

Jednou z prací, které provedla tato nadace, je vydání trojdílného indexu spisů E. Whiteové. Jako v biblické konkordanci tam najdeš pasáže, kde se mluví o určitém pojmu. Díky CDromu a internetu můžeš dnes číst všechny spisy E.G.Whiteové v počítači.

K zamyšlení

- ♦ Najdi si v počítači „Život a dílo E.G.Whiteové“ (Life Sketches of Ellen G. White, PPPA, 1915) a pokud se učíš anglicky, přečti si něco z jejich životních příběhů.

Uložit

- Znamé knihy E. Whiteové se týkají osobnosti Ježíše Krista, protože on je ústředním bodem křesťanské víry.
- Velký spor mezi Bohem a satanem je jedním z hlavních témat spisů Ellen Whiteové. Souhrnně o něm pojednává především pětidílná série Drama věků (Patriarchové a proroci, Proroci a králové, Touha věků, Skutky apoštolů a Vítězství lásky Boží).
- E. Whiteová potřebovala několik osob, které jí pomáhaly při vydavatelské práci.
- V souladu s její závětí se od její smrti vydávají kompilace, tj. soubory citátů z jejích spisů k danému tématu.
- Šířením spisů E.G.Whiteové je pověřena nadace „Ellen White Estate“.

Otázky k diskuzi

1. Jak se může Ježíš stát středem naší víry?
2. Co jste pochopili při studiu dějepisu? Zasahuje Bůh do dějin? A Boží nepřítel?
3. Jde vám o to, abychom lépe uplatňovali svou víru v praxi? Můžete ze spisů E.G.Whiteové získat nějaké důležité informace nebo inspiraci týkající se vašeho studia, volby povolání, zdraví ap?
4. Na co je třeba dát pozor při přípravě kompilací?
5. Navštívili jste už nějaké nakladatelství? Můžete popsat, jak tato práce probíhá dnes?
6. Máte otázky týkající se Ellen Whiteové? Komu je kladete? Proč byste nenapsali na nejbližší pobočku Nadace Ellen Whiteové?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

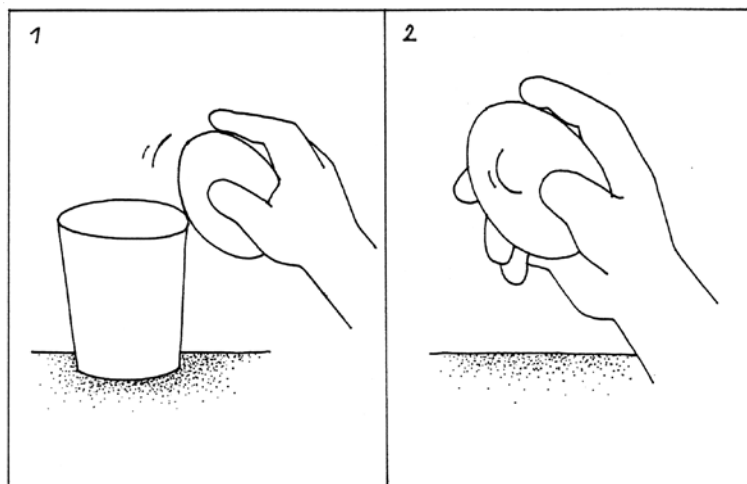

Moje rozhodnutí:

Ellen Whiteová a já

„... prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozbřeskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci.“ 2 Petr 1,19

4

Když Pánu Bohu záleželo na tom, aby sdělil Ellen Whiteové svá poselství, když ji vedl k napsání těchto poselství, má na nich záležet i nám. Tato poselství se týkala především těch lidí, kterým byla osobně adresována, tedy současníků Ellen Whiteové, ale také církve adventistů jako celku a v některých případech se vztahují na celé lidstvo.

Je tedy zcela v pořádku, když mladý člověk, který chce poznávat Boží vůli, hledá také ve spisech E. Whiteové a studuje je. Musí však být jasné, že tyto spisy nejsou zde proto, aby nahradily Bibli, jako kdyby byla nejasná a nedokonalá. Ani ji nemají doplňovat, jako kdyby v ní něco chybělo. Mají nás vést k Bibli a pomoci nám uplatňovat v praxi její učení.

Neděle

Mat 5,46.47

Co říká Kristus o vztahu mezi vírou v něho a vírou v prorocké slovo?

„Doporučuji ti Boží slovo...“

Ellen napsala svým čtenářům: „Milý čtenáři, doporučuji ti Boží slovo. Ať je pravidlem tvé víry a života. Podle Božího slova budeme souzeni. Ve svém Slovu Bůh slíbil, že v poslední době dá vidění. Ne jako nové pravidlo víry, ale aby potěšil svůj lid a napomenul ty, kteří se vzdalují od biblických pravd.“ (Early Writings, p. 78)

„Bibli se věnuje málo pozornosti. Proto dal Bůh menší světlo, aby vedlo muže a ženy k většímu světlu.“ (Review and Herald, 20.1.1903) Čtenář W. Whiteové se má tedy stát čtenářem Bible. Vždy se má modlit a chtít praktikovat to, co se učí. Má studium brát vážně, studovat pravidelně a metodicky.

K zamyšlení

- ♦ Jak si E.G.Whiteová cenila Bible?
- ♦ Využil jsi už při četbě Bible komentář z pera E.G.Whiteové (5 dílů Dramatu věků, Kristova podobenství, Myšlenky z hory...)? Víš, že je používají i duchovní jiných církví při přípravě kázání?

Skut 17,11

Co příkladného dělali křesťané v Beroji?

Ověřování

Když někoho slyšíš citovat Ellen Whiteovou, můžeš požádat o přesný odkaz citátu a pokud máš knihu k dispozici, přečíst si přesné znění textu. Věnuj textu pozornost jakou věnuješ studijním materiálům ve škole. Neřaď si Boží poselství do nižší kategorie než literaturu.

Uvědom si, zda jde o dopis, kázání, článek nebo knihu. Ujasni si, zda jde o symbolické nebo přímé vyjadřování, a počítej s tím při čtení.

Potom si uvědom souvislost citátu s kontextem. Literární kontext je dán tím, zda se jedná o dopis, článek nebo knihu. Historický kontext souvisí se situací, v které byl text napsán. Tak můžeš objevit základní principy a rady, které ti budou v životě užitečné, když je sám uplatníš.

Než uděláš závěry ze svého studia, zjisti si také, co psala Ellen Whiteová na dané téma na jiných místech. K tomu můžeš použít index na konci knihy nebo obecný index spisů EGW. Pomůže ti také internet.

E. Whiteová samozřejmě nepsala česky. Bylo třeba překladu. Při převádění textu do jiného jazyka existuje určité riziko, že se prostě nějaký pojem nebo myšlenka nepřeloží přesně.

K zamyšlení

- ♦ A co kdybys využil svou angličtinu a četl si spisy E.G.Whiteové v originále? (Víš, že jeden z prvních adventistů ve Francii, Louis Carayon, se naučil anglicky jen proto, aby mohl číst knihy E.W.Whiteové?)

Úterý

1 Kor 10,31

Jak souvisí naše strava s vírou?

Ani vajíčko?

Ellen Whiteová psala knihy a články týkající se praktického života, vedení domácnosti, stravy, léčení atd. Některé rady jsou zcela konkrétní a lidé s tím mívají občas starosti. Podívejme se na příklad.

„Na vašem stole by se neměla podávat vajíčka.“ Svědectví, 2,400.

Pokud té větě dobře rozumím, neměl bych už nikdy jíst vejce. To je poselství, které mi posílá Bůh?

Kontext

Tato věta je součástí dlouhého dopisu pro rodiče, kteří měli problémy s dětmi. Ellen zveřejnila dopis v roce 1870 pod titulem „Senzualita mladých lidí“.

Jiné citáty

Podívejme se, zda Ellen psala, že by všichni měli ze své stravy zcela vyloučit vejce. Uvedme si některé jiné citáty. V knize Služba uzdravování (str. 269.270) napsala v roce 1905: „Ti, kteří žijí v chudých zemích, kde je málo ovoce, by neměli ze svého jídelníčku vyloučit vejce a mléko. Silné osoby se sangvinickým temperamentem naopak vyřadí stimulující potraviny... Je třeba dbát na to, aby mléko bylo od zdravých krav a vejce od dobře živěných a opečovaných slepic...“

Aplikace

Vejce mohou tedy působit blahodárně. - Z uvedeného příkladu vidíš, že máš vždy hledat vyváženou aplikaci těchto konkrétních rad a zohledňovat souhrn rad týkajících se dané otázky.

K zamyšlení

- ♦ Máš co vylepšovat ve své stravě? Konkrétně v používání vajec?

Zjev 18,4

Proč Bůh vyzýval lidi, aby vyšli z Babylónu?

Vyjděte z měst!

Život v městě přináší s sebou stále více nebezpečí: znečištění, hluk, velký provoz, nehody, krádeže, násilí, drogy, nemorálnost atd. V městech je více sociálně patologických jevů. Když chtěl Bůh ochránit adventní věřící od těchto rizik, sdělil Ellen Whiteové, že má popsat, jaká nebezpečí hrozí v oblasti zdraví, morálního i duchovního života. V závěru tohoto popisu autorka píše: „Nebylo Božím úmyslem, aby se lidé nahnuli do měst a tísnil se v na sebe nalepených bytech a činžácích. Na začátku Bůh umístil naše prarodiče do krásného a zdravého prostředí s příjemnými zvuky a přeje si, abychom podobnou radost prožívali i my dnes. Čím více se přiblížíme původnímu Božímu plánu, tím příznivější budou naše vyhlídky na zachování tělesného, duševního a duchovního zdraví.“ (Cesta ke zdraví..., Advent-Orion, 1995, str. 238)

Tuto výzvu Ellen víckrát opakovala. Přesto nemůžeme říct, že ti, kdo jsou v městě, jsou špatní křesťané. Jinde totiž E.Whiteová ukazuje, jak je důležité přinést evangelium do velkých měst. Někdy říká, že tuto práci mají dělat ti, kdo bydlí mimo město. I města musí být varována.

Uveďme další citáty: „Proč by se některé rodiny, které znají pravdu, nemohly přestěhovat do těchto měst (cities)...., aby přinesly světlo těm, kdo ho neznají?“ Review and Herald, 29.9.1891.

„Příklad následovníků Kristových v Antiochii by měl být podnětem pro všechny věřící, kteří žijí ve velkých městech dnešního světa. Odpovídá sice pořádku Božímu, aby vyvolení pracovníci, kteří mají posvěcení a nadání, byli posíláni do důležitých středisek, aby tam veřejně působili, avšak je také úmyslem Božím, aby členové církve, žijící v těchto městech, využívali své vlohy a pracovali pro duše.“ (Skutky apoštolů, str. 105, Ústřední rada CASD 1969)

Než můžeš aplikovat podobné rady E.Whiteové, je třeba přečíst si všechny texty týkající se daného tématu a čestně se ptát, jak máš aplikovat to, co odpovídá tvé situaci.

K zamyšlení

- ♦ Proč bydlíš tam, kde teď bydlíš? Mohl bys bydlet jinde? Proč ano nebo proč ne? Co má motivovat výběr místa, kde bydlíme?

Čtvrtek

Skut 10,28

Co měl pochopit Petr?

Černý a bílý

„Společná pobožnost bílých a černých v jedné budově se nemůže stát obecným zvykem, když mají z toho mít jedni i druhí užitek - zvláště na Jihu.“ (Testimonies, 9,206)

„Umožněte barevným věřícím shromažďovat se k bohoslužbě v čistých, příjemných domech. Vysvětlíte jim, že není úmyslem vyčlenit je z bohoslužeb bílých, protože oni jsou černí, ale proto, aby se pravda mohla lépe šířit. Vysvětlíte jim, ať se řídí touto směrnicí, dokud nám Pán neukáže lepší cestu.“ (Testimonies 9,206) Můžeme snad říct, že E.Whiteová učila rasistickým postojům? Zvažme následující informace:

- Devátý díl Svědectví (Testimonies) byl vydán v roce 1909.
- V roce 1898 vydala Ellen malou knihu, které měla inspirovat evangelizaci na Jihu. V ní se například píše:

„Bůh vám nedal právo vyloučit barevné věřící z bohoslužeb.“ (str.14)

„Někteří vzali za své předsudky bílých, a tak v náboženském životě vyrostla zeď... (tito lidé) nemají Kristova ducha.“ (p.19)

Zde uveďme, že od roku 1895 probíhala misijní akce ve státě Mississippi. Došlo tam ke konfliktům mezi černými a bílými. Postupně se muselo od evangelizace Jihu upustit.

Jak rozumět všem těmto citátům a skutečnostem? Literární a historický kontext citátů (Testimonies 9, 199-226) ukazují, že Ellen Whiteová radila opatrný postup, aby v tomto kritickém období byl umožněn postup evangelizace černých a bílých na Jihu Spojených států.

K zamyšlení

- ♦ Ellen Whiteovou nemůžeme podezírat z rasismu.
- ♦ Jak reaguješ na lidi, kteří vypadají zcela jinak než ty?

Mat 7,3-5

K čemu mají lidé přirozený sklon?

Neodsuzuj!

Jak jsme uvedli v 2. úkolu, Svědectví pro církev uvádějí řadu příkladů, jak uplatňovat křesťanské zásady v praktickém životě. Sestra Whiteová ale upozorňovala své čtenáře na to, že každý roste postupně v posvěcení a my nejsme povoláni k tomu, abychom kritizovali jeho boj a jeho jednání. Máme mu spíše příkladem pomáhat nebo mladší lidi s láskou a důsledně vychovávat.

Radí, abychom každý uplatňovali to, co jsme poznali, a milovali i ty, kteří ještě nepochopili to, co my. Učí nás, že poslušností jednoho pravidla se dostáváme k pochopení dalšího a náš duchovní život je hlubší a radostnější.

„Z Božího pověření vám mohu říct, že když v úzkosti duše voláte k Bohu a prosíte o více porozumění, žádné jiné světlo ze Svědectví neozáří vaši cestu, pokud nebudete v praxi uplatňovat to, co vám už bylo objasněno.“ (Svědectví 5,p.666)

K zamyšlení

- ◆ Když něco nového poznáš, mluvíš o tom s jinými lidmi?
- ◆ Mít někoho rád - znamená to především vždycky s ním souhlasit?

Uložit

- Spisy Ellen Whiteové si kladou za úkol zdůrazňovat biblické poselství a vést k důkladnému studiu Bible.
- Než můžeš porozumět nějakému citátu E.Whiteové, ztotožnit se s ním a uplatňovat ho, postupuj vážně, metodicky a čestně.
- Otázky, kterými se E.Whiteová zabývá, jako
 - . konzumace vajíček,
 - . životě v městě,
 - . vztahu k jiným rasám a jednotlivcům,
 - . tolerance i autentické křesťanství
 je třeba chápat z jejich spisů komplexně a před Bohem a s osobní odpovědností je aplikovat.

Otázky k diskuzi

1. Prostudujte důkladně příklady z tohoto úkolu.
2. Pročtěte si každý nějakou určenou pasáž z díla E.G.Whiteové a ukažte, jakou metodou se budete snažit pochopit a aplikovat danou tematiku.
3. Použijte knihy E.G.Whiteové, které máte k dispozici v češtině, a ve všeobecných rejstřících na konci každé knihy hledejte zvolené heslo. Porovnávejte citáty. Budete mít radost, kolik nového se dovíte i o tématu, které se vám zdálo již velmi známé.

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Říkaš „duchovní“?

„... abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli.“ Kol 1,9

Když Bůh stvořil člověka, postavil ho na zemi, dal mu zde místo k životu, působení a tvoření. Lidé zde nebyli sami, stáli před svým Stvořitelem, on s nimi komunikoval a oni s ním. Toto spojení člověka s Bohem činilo člověka schopným rozumět duchovním věcem a být tak plně člověkem, bytostí žijící s Bohem a také pro Boha.

Od chvíle, kdy se člověk svého Boha zřekl, chybí mu tento duchovní rozměr. Ztratil se zřetelný rozdíl mezi dobrým a zlým, a tak myslí vlastně často zmateně. Duchovní a duševní síly byly otupeny. Už si nedokážeme vážit dobra, krásy a pravdy, kterými nás Bůh zahrnul.

Neděle

Jan 3,3-8

Jak můžeme znovu navázat spojení s Bohem a stát se lidmi v plném slova smyslu, Božími dětmi s duchovním vnímáním a životem?

Co se narodilo z Ducha, je duch

V plném slova smyslu jsme lidmi, když jsme spojení s Bohem, když naší bytosti nechybí duchovní rozměr. Duch k nám přichází od Boha. Protože duch se latinsky řekne spiritus, mluvíme o spiritualitě.

Duchovním věcem začínáme rozumět, když nebráníme Božímu duchu, aby nás oslovil. Rozumíme pak, že jsou věci tělesné, ale také věci duchovní, které dávají těm tělesným smysl.

Čti Jan 1,13; 1 Kor 2,12-14.

K zamyšlení

- ♦ Proč se asi duchovní písně severoamerických černochů jmenují spirituály?

1 Moj 28,10-22; Jan 1,51; 2 Moj 3,4

Jak reagoval Jákob na sen, který viděl v Bételu?

Místo setkání s Bohem je svaté

Jákob byl zřejmě nekonfliktní, příjemný mladý muž. Měl ovšem své představy o požehnání prvorozenství. Když se dopustil hříchu tím, že podvedl svého bratra, měl silné výčitky svědomí a trápilo ho vědomí viny. Utekł z otcovského domu. Byl sám, daleko od všeho, co měl rád. Především měl strach, že ho spáchaný hřích oddálil od Boha a že se ho nebe vzdalo.

Tak si velmi smutný lehl na holou zem, aby si odpočinul. Kolem byla pustá, pahorkatá krajina, nad ním nebe plné hvězd. Když usnul, měl neobvyklý sen. Viděl, jak z místa, na kterém ležel, vede žebřík, který sahá až k nebeské bráně. Po něm vystupovali a sestupovali Boží andělé. Slyšel také Boží hlas a jeho zaslíbení. Ten žebřík ve snu představoval Ježíše, který jediný umožňuje nové spojení mezi Bohem a člověkem. I když člověk padl do hříchu a vzdálil se Bohu, i když se tak země oddělila od nebe a přes propast, která tak vznikla mezi zemí a nebem, nemohlo být spojení, skrze Krista se země opět může spojit s nebem. Kristus totiž zbořil zeď, smazal zápisy o našich vinách. On je „Beránek Boží, který snímá hřích světa“ (Jan 1,29).

V Kristu se spojí nebeské a zemské, duchovní a tělesné.

K zamyšlení

- ♦ Přečti si z knihy Patriarchové a proroci (Na úsvitu dějin) 16. kapitolu: Jákob a Ezau.
- ♦ Máš své místo, kde si můžeš v klidu uvědomit, co prožíváš, o co ti jde, jak tě Bůh vede - kde zkrátka vnímáš duchovní věci?

Úterý

2 Moj 20,8-11

Proč máme sedmý den týdne přestat pracovat?

Čas setkání s Bohem je svatý

Když se s někým chceme setkat, stanovíme si místo a dobu. Víme už, že potřebujeme navazovat přerušené spojení s Bohem. Bůh, který sám není omezen časem, dává nám časným lidem dobu, která je vhodná k tomu, abychom se bez jiných zátěží věnovali komunikaci s ním.

Je pro nás velkým přínosem, když si vymezíme každý den takovou chvíli. Navíc je k tomu oddělen celý jeden den týdne - sobota.

Jako kdysi pro Židy, i pro dnešní křesťany je sobota důkazem, že se zbavili modloslužby a jsou spojeni s pravým Bohem. Sobota je znamením Kristovy moci, jak to poznáváme také z jeho životopisu zapsaného ve čtyřech evangeliích. Je ukazatelem, jak na tom jsme duchovně, jaké je vlastně naše náboženství. Je to svatá doba. V ní se chce Bůh s námi setkat a posvětit i nás.

K zamyšlení

- ♦ Kdy může být sobota břemenem?

Středa

Jer 31,31-34

Jak se rozezná skutečná spiritualita, pravá víra a skutečná svatost od formálního, jen s únavou prožívaného křesťanství?

V srdci

Čti 2 Moj 25,8.9

Když Izraelité žili v egyptském otroctví, ztratili do velké míry schopnost vnímat duchovní věci. Bůh se rozhodl přiblížit jim právě duchovní věci konkrétně. Nejdříve jim dal deset „viditelných slov“ - zákon napsaných na kamenných deskách. Později jim představoval důležité pravdy o záchraně prostřednictvím svatyně, stánku úmluvy.

Žít duchovním životem (říkáme tomu spiritualita) znamená počítat s neviditelným Bohem, znamená to zahrnout ho bez výhrad do svého života a mít v srdci místo také pro svého bližního. Tvůj nebeský Otec i tvůj bratr jsou spojeni. Proto má také odpuštění a smíření dva aspekty: smíříš se s Bohem a s bližním (Mat 5,23.24). Bůh nám dává příležitost znovu vystavět to, co bylo zbořeno.

O Bohu a o bližním se píše také na dvou deskách zákona. Máme být smířeni s Bohem i s bližním. To ovšem není vyřešeno jednou provždy. Smíření získáváme v setkání s Bohem, v rozhovoru s ním a ve vyznání. Když to není jen emocionální projev, když je to smíření prožité v srdci, projeví se to i navenek.

K zamyšlení

♦ Asi jsi už prožil nějaké nedorozumění nebo hádku. Jak jsi to dořešil?

Čtvrtek

1 Jan 4,16.17

Co můžeme říct o zdroji lidské lásky?

Zdroj lásky

Bůh je pro nás neviditelný, ale přece je to osobní Bůh, který s námi jedná. Slibuje nám například: „Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým srdcem.“ (Jer 29,13)

Jsou lidé, kteří se snaží sloužit Bohu. Chtějí dodržovat jeho zákon, vytvářet si pěkný charakter a dosáhnout spasení - ale spoléhají jen na svou vlastní sílu. Nevnímají Kristovu lásku, pouze se snaží plnit povinnosti křesťanského života, jako něco, co od nich požaduje Bůh, aby získali nebe. Takové náboženství je bezcenné.

Když nás ale motivuje Kristova láska, i my umíme lépe milovat a máme takovou radost ze života s ním, že se mu plně odevzdáváme. Když přemýšlíme o Kristu, zapomínáme na sebe. Láska k Ježíši nás motivuje.

K zamyšlení

♦ Co asi chybí unavenému křesťanu?

Luk 3,21; 4,16.17

Jaké byly čtyři viditelné projevy Ježíšova duchovního života?

Podle svého zvyku

Jsou vnější projevy spirituality tak nutné? Pokud jsme v Kristu a skrze svatého Ducha spojeni s Bohem, projevuje se posvěcený život také vnějšně a velmi koonkrétně. Jednak naším vztahem k Bohu a k lidem (viz text na středu) a také určitými vnějšími úkony. Zvláštní chvíle modlitby, bohoslužba v Božím domě a jiné projevy jsou vyjádřením našeho duchovního života. Najdeme je i v Ježíšově životě.

Ježíš svěťí sobotu. Nejen formálně, ale postihuje její nejhlubší smysl. Respektuj Boží den jako Ježíš a sklidiš ovoce tohoto postoje. Když bude tento den pro tebe svatý, budou pro tebe i další dny týdne duchovně hlubší.

Různé vnější projevy duchovního života jsou zde proto, aby náš každodenní duchovní život neztrácel svou hloubku. Když člověk vykonává nějaké náboženské úkony, má se stále znovu ptát, proč je dělá a co znamenají.

Připomeňme si, že chléb a světlo ve svatyni byly důležitými symboly duchovního života. Chleby předložení a mana na misce představovaly potřebu denně se sytit Božím slovem a naplňovat společenství s ním. Tak jako na pravidelném příjmu potravy závisí náš život, tak máme přicházet k Bohu každý den a čerpat sílu a moudrost k rozhodování. Podobně vychází každodenně i slunce a jeho světlo je každý den znovu zárukou života. To jsou principy, kterými se řídí duchovní život.

K zamyšlení

- ♦ Jakými vnějšími znaky se projevuje tvůj duchovní život?

Uložit

- Bůh přebývá v člověku svým Duchem. Ten je neviditelný, ale když člověka zasáhne, důsledky jsou viditelné. Duchovní život můžeme žít jen díky Duchu svatému a díky Kristově oběti, která znovu spojila nebe se zemí.
- Místo, kde se s Bohem setkáváme, je mimořádné. K setkání s Bohem je také vyhrazen čas - sedmý den.
- Spiritualita, duchovní život, se projevuje zvláště setkáváním s Bohem, přemýšlením o něm, snahou porozumět jeho vůli a vedení v našem životě i životě národů, lidstva.
- Duchovní život se odehrává nejdříve v srdci, v nitru člověka, a teprve potom se projevuje vnějšími úkony a znaky. Tak mohou i ony mít svou hodnotu.

Otázky k diskuzi

1. Znáte z paměti některé černošské spirituály? Co si uvědomujete, když slyšíte jejich slova a melodii?
2. Vysvětlíte text 1 Kor 2,12-14.
3. Když jste si přečetli 16. kapitolu Jákob a Ezau z knihy Patriarchové a proroci (Na úsvitu dějin), co byste řekli o Jákobově spiritualitě?
4. Co se dovídáme z Kristova rozhovoru se samařskou ženou o „svatých místech“? Jan 4,19-24.

Pro mně nové:

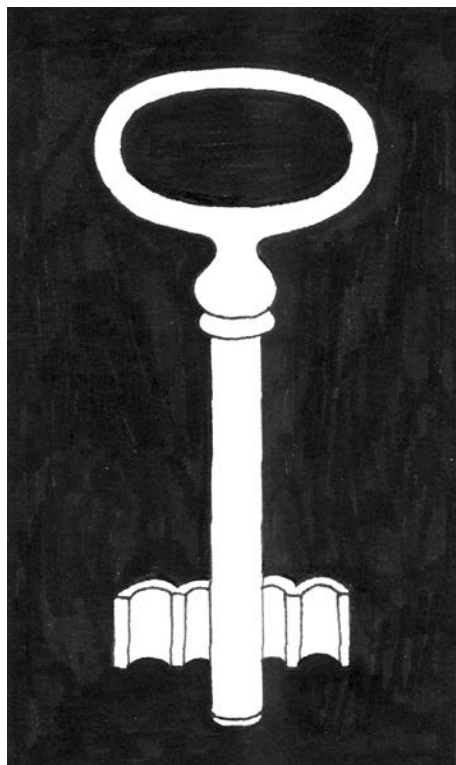
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Neviditelné, ale skutečné

**„Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit
královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného
viděl.“ Žid 11,27**

6

V naší době se věnuje velká pozornost atraktivnímu vzhledu, sportovním výkonům, kráse těla... Je možno mít dojem, že člověk je pouze tělo. Přesto žije člověk i duchovním životem. Čtenáři i pisatelé Bible měli v tom jasno.

V církvi adventistů se téměř od jejího počátku zdůrazňuje, že tělo a duch tvoří jedno. Stále více to potvrzuje i vědecký výzkum.

Některé nemoci těla způsobují psychické rozladění. Ví se, že v těle manio-depresivního jedince je nedostatek lithia. Mnoho lidí trpí různými druhy fyzické bolesti, které se dostavuje kvůli nedořešenému problému, ze stresu apod.

Neděle

Jan 3,3-13

O jakých dvou narozeních mluví Kristus? Co to vypovídá o člověku?

Tělo a duch

Vzhled a krása těla se dnes velmi zdůrazňují. Opálený, svalnatý muž, štíhlá, krásná žena zdobí časopisy a reklamy. To, co se děje uvnitř, není tak viditelné a často ani srozumitelné.

I v Kristově době se v Izraeli ještě konaly oběti. Zde se mělo viditelně projevit to, co člověk prožíval uvnitř: vyznání viny, touha po odpuštění a kontaktu s Bohem se projevoval viditelnou, darovanou obětí a obětováním. Kdo měl tělesnou vadu, nemohl se stát knězem (3 Moj 21,17).

To, co se děje v člověku, je úzce spjato s tím, jak se člověk viditelně projevuje.

K zamyšlení

- ♦ Pečuješ dobře o své tělo? A o ducha?
- ♦ „Zdraví si máme chránit tak svědomitě jako charakter.“ (E.G.Whiteová: Výchova)

1 Kor 2,10-13

Jak je jediné možno vstoupit do kontaktu s Bohem?

Kontakt s Bohem

Kdo by chtěl skutečně vědět, co je člověk, musel by vědět, co se odehrává v jeho duchu. Pro poznání Boha je třeba znát jeho Ducha. Když se chce setkat s Bohem, musíš ho hledat tam, kde se dává poznat. Duchovní se poznává duchovním (1 Kor 2,13b). Nemůžeš

se spokojit s viditelným vnímáním Božích věcí.

Spiritualita, duchovní život je možný proto, že člověk může být duchovní bytostí. Ptáš se, jestli není hledání Boha příliš náročné? Ano, pokud spoléháš na vlastní síly. Když Bůh najde alespoň maličké místo, kde tě může oslovit, kudy k tobě může přijít, přijde k tobě a oslovuje tě.

6

K zamyšlení

♦ **Stojiš o kontakt s Bohem?**

Úterý

1 Kor 2,14-16

O jakém bláznovství mluví apoštol Pavel?

Duchovní smýšlení

Není možno vědecky dokázat existenci duchovní bytosti jakou je Bůh. Z vědecké perspektivy můžeme pouze klást hypotézy jako např.: Je viditelný svět ve své komplexnosti vysvětlitelný bez existence Boha?

Pravdivé odpovědi však jsou možné jen tehdy, když připouštíme další rozměr člověka: duchovní. Jen duchovním porozuměním získáváme jistotu. Čti Žid 11,1.3.

Mnoho lidí považuje zprávy o Bohu za bláznovství. Proč? Duchovní věci se posuzují Duchem (1 Kor 2,14).

K zamyšlení

- ♦ Stydiš se před svými kamarády za duchovní věci, nebo by sis přál, aby jim rozuměli i oni?

Jan 4,24

Jak popisuje Boha jeho Syn?

Bůh je Duch

Rádi bychom dokázali existenci Boha logickou úvahou. Kristovo prohlášení však ukazuje, proč to není možné. Bůh je Duch. Je v oblasti, kterou člověk nemůže postihnout svými smysly. Vědecký výzkum probíhá na bázi vědecky, tedy hmotně prokazatelného.

Stále lépe poznáváme fyziologické funkce lidského těla. Zdá se, že každý problém je vysvětlitelný přítomností či nepřítomností určité chemické substance. I lidské emoce jsou měřitelné velmi citlivými elektrickými přístroji. Vysvětluje se, co se děje na fyzikální úrovni: mozkovou činnost v určité části mozku signalizují slabé elektrické proudy.

Nebylo však dosud objeveno nic jiného než důsledky těchto emocí, které vznikají v mozku. Ne emoce samotné. Je to podobně jako s větrem: vidíš jeho projevy, ale vítr nepostihneš (Jan 3,8).

K zamyšlení

- ♦ Domníváš se, že je třeba všechno dokázat? Potřebuješ důkazy?

Čtvrtek

Žid 11,1-3

Co je to víra?

Jistota neviditelného

V 1 Kor 2 mluví apoštol Pavel o vztahu mezi duchovním a duchovním: Když člověk vírou přijímá duchovní věci, rozumí jim stále více. Pisatel listu Židům říká, že vírou máme přístup k neviditelným věcem.

Člověka zajímají tři velké otázky: Odkud pochází život? Proč žijeme?

Co je po životě? Smrt je velkým otazníkem.

Koncem života končí také horizont lidského poznání. Za tento obzor člověk sám nevidí. Lidskýma očima, ani svou inteligencí nemůžeme vidět za smrt.

Tento biblický text říká, že existuje klíč, kterým se otvírá to, co je za tímto obzorem. Tímto klíčem je víra. Vírou se člověk stává duchovním. Víra ho přivádí do kontaktu s Bohem a učí ho vnímat život z Božího pohledu. Pisatel listu Židům říká dokonce, že víra je důkazem věcí, které není vidět, které neznáme, které ale přece existují.

K zamyšlení

- ♦ Nauč se z paměti první tři verše 11. kapitoly Židům. Říká se jí „kapitola víry“.

Řím 1,16.17

Jaký je vztah mezi vírou a evangeliem?

Boží moc

Má život smysl? Smysl života je úzce závislý na tom, jaké místo dáváš víře a duchovnímu životu. Když věříš, něco se v tobě mění. A není to jen o tom, co je po životě. A je to také víc než jen ulehčení každodenních starostí.

6

Přemýšlej důkladně o tom, co zde apoštol Pavel říká o evangeliu, o moci a o víře. Tyto verše jsou skutečně jádrem celého jeho dopisu Římanům. Jedná se o to, jestli člověk věří Boží dobré zprávě. Ta zpráva přináší sílu.

Víra a evangelium nejsou pouhá slova, je to Boží síla. Tato síla mění život člověka. O tom není třeba diskutovat. Víra dává jistotu ve věcech, na které nemůže věda odpovědět. Jsi proměněn, když víš, že se ti odpouští hříchy a že nad jejich důsledky - smrtí a bolestí - Kristus zvítězil.

Možná máš dojem, že víra není dost silná jako jistota neviditelného. Podívej se na muže a ženy víry.

K zamyšlení

♦ **Poznal jsi také sílu evangelia? Co vykonala ve tvém životě?**

Uložit

- Pán Ježíš mluví o dvou aspektech života: o životě tělesném, co kterého se narodíme, a životě duchovním, do kterého přicházíme znovuzrozením.
- Boha nevidíme očima. Boží existenci neprokáže cesta astronauta. Bůh je Duch.
- Pouze duch člověka ví, co je v jeho nitru. Duch člověka také přichází do styku s Duchem Božím.
- Víra, spiritualita, jsou prostředky, které Bůh dal člověku, aby viděl za obzor tohoto života.

Otázky k diskuzi

1. Co dává spiritualitě smysl? V čem spočívá rozdíl mezi tělesným a duchovním rozměrem lidského života?
2. Proč se mnoho lidí nezajímá o duchovní rozměr života?
3. Přečtěte 11. kapitolu Židům.
Vysvětlete 1. verš. K čemu se zaměřovala víra hrdinů víry? Co z toho můžeme vydedukovat pro svůj dnešní život?
4. Jaký je rozdíl mezi jistotou a vírou?
5. Proč je evangelium mocí v životě věřícího?

pro mně nové:

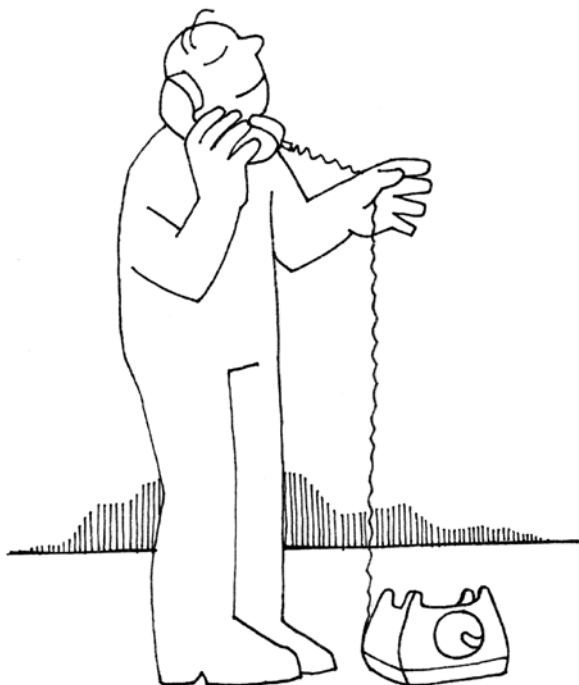
Neporozuměl jsem

moje rozhodnutí:

Modlit se

„Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“ Fil 4,6.7

Kytovci volně plavou v hlubokých vodách oceánu. Tito savci se cítí výborně v tichých hlubinách. Nikdy by nevyměnili toto prostředí. Přesto musí tito inteligentní živočichové pravidelně vyplavat k hladině a naplnit si plíce potřebným vzduchem. Jinak by zemřeli.

Ani ty nemůžeš rozvíjet duchovní život jinak, než že budeš „pravidelně vdechovat vzduch“. Přestat komunikovat s Bohem znamená duchovní smrt. Modlitba je nutná pro život víry. Nadšení pro Boha se ztratí, když přerušíš tuto konverzaci.

Na otázku co je spiritualita? jsme odpověděli, že to nejsou jen „duchovní činy“ jako modlitba, bohoslužba, čtení Bible... Skutečná spiritualita znamená duchovní život. To znamená žít stále v kontaktu s Bohem. Jak ho ale toto spojení udržet? Kontakt s Bohem udržuješ, když se každý den k němu obrácíš. A také když každý den vnímáš svého bližního. V tomto úkole máme poznat, jak působí a jak nepůsobí modlitba.

Neděle

Mat 7,7

Jak působí podle tohoto textu modlitba?

Modlitba a automat

Automat na výdej nápojů nebo cukrovinek funguje 24 hodin denně. Nemusíš s ním mluvit, nic nevnímá. Někdy přestane fungovat a nic ti nevysvětlí. Nevydá žvýkačku a přitom nevrátí peníze. A nic se nedá dělat. Rozhodneš se tedy, že z automatu už nikdy nebudeš nic chtít.

Někteří věřící považují Pána Boha za určitý typ automatu na modlitby. Prosí a čekají, že se to dostaví. Nefunguje to - a oni jsou překvapení!

Takto modlitba nefunguje. Opravdu ne! Takový přístup nemá nic společného se spiritualitou, s duchovním životem. V duchovním životě se obracíme k Bohu a k bližnímu, ne stále k sobě. Nemodlíme se proto, aby nás Pán Bůh poslechl. Řekneš, že je přece napsáno, že máme prosit a dostaneme. Ano, ale v Bibli jsou ještě další místa, která nám ukazují, jak máme prosit. Čti Mat 6,19.20; 32-34; 7,13.14.21.

Porozuměl jsi? Čti Mat 6,32 a pochopíš, k čemu se to vztahuje. Prosíme jen za potravu, nápoj, oděvy a věci běžné potřeby? Kdybychom prosili jen za to, byl by to přístup nevěřících lidí, pohanů. Modli se, pros o Boží království. Pros a dostaneš, hledej a najdeš, tluč a bude ti otevřeno.

K zamyšlení

- ♦ Přeješ si opravdu, aby Bůh byl autoritou ve tvém životě?

Luk 2,39-46

Co je cílem modlitby?

Modlitba pomáhá

V Getsemane Ježíš cítí potřebu mluvit s Otcem. Jeho přátelé, učedníci mu nerozumějí. Chtějí mu být oporou, ale ve skutečnosti nechápou, co se bude dít. Ježíš má zcela jasnou otázku, kterou pokládá Bohu.

Touží po tom, aby hrůzy, které se blíží, nenastaly. Přesto nečeká, že Otec automaticky vyslyší jeho modlitbu. Ježíš očekává pomoc. Jeho slova: „Ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň,“ však ukazují, že nepředepisuje Všemohoucímu, jak mu má pomoci. V modlitbě se Ježíš odevzdává Bohu cele a bezpodmínečně. Nemodlíme se proto, abychom změnili Boha, ale abychom se v kontaktu s Bohem měnili my. Modlitba přináší úlevu od tíhy a bolesti. A to znamená mnoho! Ale pozor! Nevyvozuj z toho, že se máš modlit, jen když přijdou problémy. Modlitba je účinná tehdy, když je zdrojem, z kterého čerpáš pravidelně. Pak také můžeš vnímat Boží odpovědi.

Ježíš se dočkal Boží reakce. Z nebe sestoupil anděl a posiloval ho. To nebylo nijak magické, protože Kristus prožíval skutečnou hrůzu a „v úzkostech zápasil“. Všimni si, jak reagoval na pomoc Otce, které poslal anděla: „modlil se ještě usilovněji.“

K zamyšlení

- ♦ Modlil ses už, když ses bál něco začít? Dostal jsi odpověď na svou modlitbu?

Úterý

2 Moj 33,11

Jak se Bůh chce přiblížit člověku?

Jako s přítelem

Kristus rozmloval s Bohem. Modlit se znamená mluvit s Bohem jako s nejlepším přítelem. Když nejsi Bohem ve spojení a nehovoříš s ním, vaše přátelství je ohroženo. Je pro tebe problémem povídat si hodiny s kamarádem, s nejlepším přítelem? Vrcholem přátelství

je komunikace.

Když se pravidelně nesetkáváme, vzdalujeme se jeden druhému. Čím pevnější je vaše přátelství, tím snadněji spolu hovoříte. Bůh chce být tvým přítelem. Modlit se je vlastně pouze toto: mluvit s Bohem jako s přítelem. Mluvit - ne ponuře a temně, aby to vypadalo svatě. Před Bohem není třeba přednášet složité výklady. Jen mluv s ním upřímně jako s blízkým přítelem.

Tvůj přítel, s kterým si rozumíš v oblasti duševní nebo duchovní, nemůže pro tebe udělat více, než že tě vyslechne nebo případně vyjádří promyšlený postoj či radu. Ani tvůj nejlepší přítel však nemůže za tebe uskutečnit to, co ti radí. To musíš udělat ty sám.

Bůh může udělat více než přítel. Může ti dát sílu. I radu a pomoc vždy vítáš. Zůstáváš ale stále odpovědný za to, že sám uděláš to, co můžeš udělat jen ty.

K zamyšlení

♦ Bůh chce být tvým přítelem. Co to pro tebe znamená?

Mat 6,6-13

Která část této modlitby je ti nejbližší?

Ne jako rutina

Možná máš někdy dojem, že se modlíš stále stejně, prostě zvyk, rutina. A snažíš se změnit svou modlitbu. Nejsi jistě sám, i jiní lidé se o to snaží: tvoji rodiče, kazatel, kamarádi z mládeže.

Možná cítíš, že by stačila kratší a přesnější modlitba. Bůh přece ví všechno. Buď proto konkrétní a přesný. Možná se ti zdá tvá modlitba laciná. Jak se tedy modlit?

I učedníci měli podobný problém a prosili Mistra, aby jim ukázal, jak se modlit (Luk 11,1). Mistr vyslovil krátkou, mocnou modlitbu. Máme ji opakovat? Můžeme, když jejími slovy vyjadřujeme, o čem jsme přesvědčeni, po čem toužíme. Ježíšova modlitba nás staví na správné místo před Otce a vedle našich bližních. Určuje naše postavení v čase, v očekávání jeho království. Řeší naše vztahy k bližním i materiální potřeby. Především volá po Boží vládě lásky na zemi i na nebi. V této modlitbě „Otče náš“ se ztotožňujeme s Ježíšem. Čím více se ztotožňujeme s Ježíšovou modlitbou a rozumíme jí, tím přesněji rozumíme také své situaci, svým potřebám a Boží vůli. I touto modlitbou se blížíme k Bohu. Ať vyjadřujeme své prosby a díky předem sepsanými slovy, nebo spontánně, podstatné je, abychom měli „srdce u toho“.

K zamyšlení

- ♦ Modlíš se s důvěrou? Čti Žid 4,16
- ♦ Modlíš se s úctou? Iz 6,3; Zjev 5,13

Čtvrtek

Dan 6,11.12

Která slova charakterizují Danielovu modlitbu? Jak často se tak modlil?

Pravidelně

Kromě Ježíše je jedním z největších modlitebníků popsanych v Bibli státník, prorok, Žid z Babylóně - Daniel. Každý den se ve stanovenou hodinu modlil. Nic ho od toho neodradilo. Proto Daniel po celý život tak zvládal náročné situace i odpor, kterému byl vystaven.

Výmluvy, že čtení Bible a modlitby zabere mnoho času, nemohou obstát. Chtěli bychom snad říct, že Daniel, který byl jednou z nejvýznamnějších osobností v babylónské říši, neměl nic na práci?

Čti Dan 6. kapitulu.

K zamyšlení

- ♦ Záleží ti jako Danielovi na tom, abys nepřerušil modlitební život?

1 Tes 5,17

Co to znamená?

Nepřestávat

Z tohoto textu jasně vysvítá, že modlitbu není možno oddělit od každodenního života. Modlit se neznámá zde pouze oslovit Boha se zavřenýma očima a na kolenou. Modlit se můžeme také v jakékoli situaci. Volat k Bohu jako Nehemjáš u královského stolu, jako Kristus před Lazarovým hrobem nebo jako apoštol Pavel na potápějící se lodi.

Stále se modlit znamená v každé chvíli života si být vědom Boží přítomnosti. Svěř se Bohu a buď připraven konat jeho vůli. Apoštol Pavel nevynechal žádnou příležitost, kdy se mohl modlit za věřící. V jeho korespondenci se tolik mluví o modlitbách. Píše věřícím, jak prosí za ně a o co pro ně prosí. V tom všem je jeho vztah k Bohu úplně průhledný.

Výraz „neustále se modlit“ chce prostě říct: Žít v duchu modlitby a být si vědom svých hranic. Když si to uvědomíme, přejeme si být ve stálém spojení se Stvořitelem.

Uvedli jsme, že musíme dýchat, když chceme žít. Když se přestaneš modlit, vjíždí tvůj duchovní život do mlhy. Modlitba není vázána na místo. V kontaktu s Bohem můžeme být všude. Ellen Whiteová doporučuje „rozvíjet zvyk mluvit se Spasitelem, když jsme sami, když jsme na cestě, když pracujeme, a dbát na to, abychom se srdcem upínali k Bohu, protože od něho dostáváme pomoc, světlo, sílu a poznání“.

Modlitba není pohyb rtů, ale pohyb srdce k Bohu. Takový kontakt s Bohem posouvá hranice tvých možností. Neodkládej modlitbu až na chvíli, kdy unavený padáš na postel. Modli se dříve, než usínáš.

K zamyšlení

- ♦ Nikdy se nepřestaň modlit. Stále pokračuj.
- ♦ Poznal jsi už díky modlitbě, že po pádu můžeš zase jít vzhůru?

Uložit

- Skutečná spiritualita se projevuje v celém životě. Můžeš se ji ale přesto učit a „cvičit“ ji. To je možné například na modlitbě.
- „Modlitební automat“ neexistuje. Tím by ses v modlitbě obracel jen k sobě, zatímco cílem modlitby je právě obrátit se k Bohu a k bližnímu.
- V modlitbě nemůžeš Bohu předepsat, jaký lék si přeješ k vyléčení potíží a ulehčení břemen. Modlitba je také určena k tomu, aby tě vnitřně posílila, abys břemena unesl.
- Modlit se znamená mluvit s nejlepším přítelem. Přítelem zůstává ten, s kým jsi často v kontaktu.
- V duchovním životě má místo spontánní modlitba i modlitba, kterou ses naučil zpaměti.
- Prorok Daniel, státník, který byl velmi zaneprázdněný, si vždy našel čas na modlitbu a čtení svatých Písem.
- Pro duchovní život je modlitba dýcháním.

Otázky k diskuzi

1. Velryba, která se musí vynořit nad hladinu, aby se nadechla, představuje člověka, který potřebuje čerpat pro svůj duchovní život. K čemu byste ještě přirovnali modlitební život? Jaké zkušenosti jste udělali s modlitbou?
2. Jaké modlitby Bůh jistě nevyslyší? Které jistě vyslyší? Jak se projeví skutečnost, že mluvíte s Bohem jako s přítelem?
3. Koho modlitba mění: Boha nebo člověka? Stalo se vám, že jste vnímali svou modlitbu a svůj modlitební život jako vyumělkovaný?
4. Jak se přestat bát pomodlit se veřejně? Můžete si modlitbu připravit a případně se ji naučit zpaměti? Proč?
5. Co konkrétně znamená stále se modlit?

Pro mně nové:

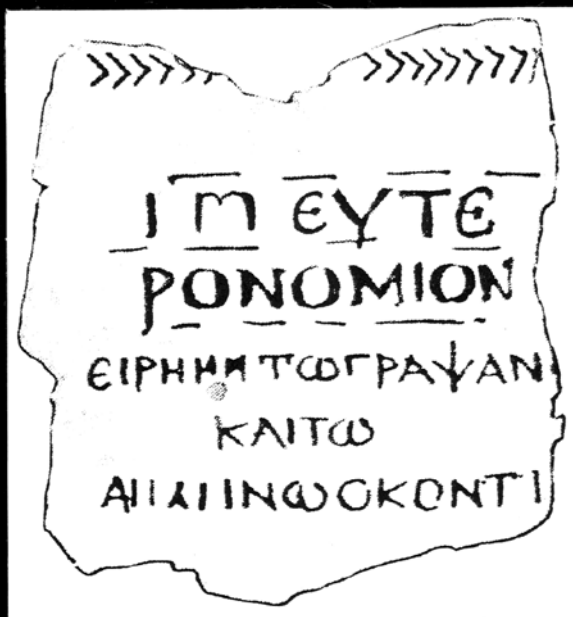
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Číst Bibli

„Jak jsem si tvůj Zákon zamiloval! Každý den o něm přemýšlím.“ Žalm 119,97

8

Spiritualita, duchovní rozměr naší bytosti, ovlivňuje celý náš život. Když pravidelně mluvíme s Bohem, když se modlíme, zrodí se vztah přátelství.

Modlitba se nám může zdát dost jednostrannou komunikací. Není to ale úplně pravda. Připomeň si Ježíše v Getsemane, vždyť mu jako odpověď na modlitbu přišla pomoc z nebe.

Přesto je pravda, že v modlitbě mluvíme především my. Proto tento týden přemýšlejme o odpovědi našeho přítele. Bůh mluví ve svém Slovu. I tady je nám Ježíš příkladem. Ani on nebyl stále informován hlasem z nebe, co má dělat, neslyšel stále zřetelně povzbuzení a rady. I on proto musel zkoumat Písmo a modlit se, aby se správně orientoval ve svých úkolech a poslání na tomto světě.

Neděle

Řím 1,16.17

Čím je evangelium pro věřícího? K čemu dochází, když člověk věří?

Boží moc ke spasení

To je mimořádné prohlášení! Když věříš, evangelium se v tobě stane mocí. Boží síla začne působit v životě věřícího člověka a také prostřednictvím jeho svědectví i ve svědectví jiných. Když to nebudeš dělat zbrkle, ani útočně, ale přirozeně, když se za evangelium nebudeš stydět, bude mít tvé svědectví větší vliv, než si můžeš myslet. To, že někdo prožívá Boží lásku, je totiž pro druhé viditelné.

Evangelizace nemusí být v každém případě časově náročná. Je to prostě součástí tvého duchovního života. A ten ovlivňuje tvůj životní styl. Duchovní orientace obrací tvou pozornost na tvého bližního a to se nedá přehlédnout.

Boží odpověď na tvou modlitbu je v evangeliu. Otevírá cestu Bohu, aby se mohl stát pánem tvého života. Porozumíš lépe i svému vlastnímu životu a najdeš odpovědi na své otázky, když budeš znáš pozadí velkého boje, o kterém se píše v Bibli. Poznáš, že rozhodující bitva se už odehrála.

A evangelium má sílu, protože je to zpráva o tom, že Bůh vyhrál bitvu, že zvítězil nad zlem. Toto poznání mění život. Modlitba - to jsou tvá slova, tvé otázky a prosby. Bible, to je Boží slovo, Boží odpověď. Čím hlubší je tvůj duchovní život, tím více se v celém tvém životě projevuje síla evangelia.

K zamyšlení

- ♦ Kdy čteš Bibli?

Mat 28,19.20

Jaké důležité poslání svěřil Kristus svým učedníkům?

Ne slova, ale činy

Čti Řím 8,31-39. Jakými slovy vyjadřuje apoštol Pavel podstatu evangelia?

Jako věřící nemáš jinou cestu než dát se do boje proti zlu. Zlé není pouze mimo člověka. Boj proti zlu je vázán na otázky, které musí vyřešit každý sám v sobě. Jde především o velké, životní otázky: Odkud pochází člověk? Proč zde žije? Kam odchází po smrti? Proč si lidé vzájemně ubližují? Bůh nám v Bibli nabízí odpovědi na tyto otázky. Je ovšem třeba Bibli číst. Když přijímáš biblické odpovědi a spoléháš na ně, když tedy věříš Bohu, ovlivní to tvůj myšlenkový svět. To se stalo apoštolu Pavlovi a všem upřímně věřícím. Pak nedokázali nemluvit o tom, co je naplnilo.

Každý, kdo čte evangelium, může prožít jeho sílu a žít v souladu s ním. Ne proto, že jsou to krásná slova, ale proto, že tato slova umí změnit člověka. Síla evangelia se i na tobě pozná, když ti jde o víc než o uspokojení každodenních potřeb a když jsi šťastnější.

8

K zamyšlení

♦ Od čeho tě osvobodilo evangelium?

Úterý

2 Tim 3,14-17

K čemu slouží Boží slovo? Jak rozumíš slovům „usvědčování“ a „náprava“?

Studium a znalost Bible

Pochopit evangelium můžeš v jediné chvíli. Čteš a náhle to vidíš, pochopil jsi.

Je to jako narození dítěte. Dlouho na ně čekali, a najednou se ten zázrak stal. - Skončilo tím všechno? Jistě, že ne, život teprve začíná. Je třeba udržet dítě při životě. Šestkrát denně podávat potravu, po troškách, protože je malé. Ale roste a poroste.

Bible používá tento symbol pro změnu, kterou vykoná v člověku evangelium. Po prvním setkání máš udržovat kontakt, přijímat duchovní potravu. Mluvit o tom s jinými, naslouchat církvi, ale především číst v Bibli.

Jak člověk uslyší Boží odpověď? Když používá Bibli jako encyklopedii? Apoštol Pavel to říká Timoteovi jinak. Timoteus znal Boží slovo od dětství. Ono ho formovalo, jím se vzdělával.

Ve 2 Tim 3 neříká apoštol Pavel, že máme svatá Písma učit, korigovat a opravovat. Naopak člověk se Písmem učí, koriguje a napravuje. Timoteus měl předávat biblickou zvěst tak, aby opravdu formovala lidi. I ty ji tak můžeš předávat. Ovšem jen za podmínky, že poselství Božího slova tě opravdu proniklo.

K zamyšlení

♦ Proč čteš Bibli?

- abys našel odpovědi na své otázky,
- proto, že se to má,
- pro rozšíření vědomostí,
- abys získal duchovní sílu, kterou každý den potřebuješ?

Zjev 2,1-7

Co kladného říká Pán církve o efezském sboru? Jaké problémy tam mají?

Varování

Efezané byli známí díky své víře v Pána Ježíše a lásce k ostatním věřícím (Ef 1,15). Šířili zvěst o vzkříšení v Kristu (1 Kor 15,1-4) a o síle, kterou člověk dostává ke změně života (Ef 3,14-21). Pochopili, že mají dál zprostředkovávat to velké bohatství pravdy, kterou přijali, a uchovávat ji jako poklad. Jsou vytrvali, chrání pravdu a pilně studují Písmo. Věrní křesťané by byli v nebezpečí, kdyby sice znali pravdy týkající se znovuzrození, vzkříšení, věčného života, Kristova příchodu..., ale neměli by Kristova ducha. Kristus se vyznačoval láskou, pokorou srdce, tichostí. Proto také Pán církve, Ježíš Kristus, v dopise Efezským (Zjev 2,2.6) připomíná, že důležité je neztratit první lásku.

Kristovo učení je především obsah zákona lásky. Učení a láska jsou tedy vlastně totožné. Nemáme je stavět proti sobě. Čti Žalm 85,11. Kristus přišel obhájit zákon lásky svým životem.

8

K zamyšlení

♦ **Jaký projev lásky čekal Kristus od učedníka Petra? Jan 21,15-19**

Žalm 25,4.5

Komu máš skutečně nechat slovo, když studuješ Bibli?

Tvá vůle nebo jeho názor?

Než odjedeme na dlouhou cestu, není marné mrknout se na současnou mapu území, které chceme procestovat. Je rovněž užitečné zajít do informační kanceláře. Přesto nemá smysl shromažďovat informace, když sis už vybral trasu a nejsi ochoten ji v případě potřeby změnit, přestože tě k tomu získané informace vedou. Šel jsi totiž do informační kanceláře jen proto, aby ti potvrdili tvůj plán. Nenecháš si poradit, nepřijmeš žádný jiný návrh.

Jer 38,14-28. Sidkijáš působil dojmem, že je otevřen vůči Božímu hlasu. Žádal o rozhovor proroka Jeremjáše. Chtěl, aby mu prorok nic nezatajoval. Nic ti nebrání informovat mě o tom, co mám dělat, řekl král prorokovi. Přitom ovšem už jasně věděl, co jediné chce slyšet, a odmítl Jeremjášovy rady, které mu předával z Božího pověření. Bůh mu nemohl říct, co chtěl, ale pouze to, co chtěl král slyšet.

Tak toto se týká i studia Bible. Máš hlouběji poznat, co je pravda. Chceš ji poznat a to je dobře. Zůstává ale otázka, zda se někdy neptáš Boha, co máš dělat, až když ses už sám rozhodl. Nemělo by smysl modlit se: „Ukaž mi, Pane, prosím, cestu,“ kdybys neměl v úmyslu jít po ní.

Nechat se vést Bohem znamená naslouchat mu a řídit se jeho názorem. Proč? Z toho důvodu, že Bůh je vedle tebe, na tvé straně, jde mu o tvé dobro - časné a především věčné. A také proto, že Pán vesmíru má právo přikázat.

K zamyšlení

- ♦ Jsi skutečně otevřen Božím radám a pokynům, které jsou obsaženy v Bibli?

1 Sam 3,2-10

Co důležitého se naučil Samuel už v dětství?

Příjem a vysílání

Slyšíš dobře? Nedorozumění a hádky vznikají často z toho, že někdo dobře neposlouchá to, co říká druhý. Také pro přátelství je důležité umět poslouchat. Zlobíme se, když nás někdo nevnímá, neslyší. Rozčilují nás lidé, kteří působí dojmem, že mají monopol na mluvení a neumějí slyšet druhé. Pro dobré vztahy je zkrátka nutné slyšet, umět naslouchat.

Když chceš mít dobrý vztah k Pánu Bohu, nesmíš mluvit stále ty. Samuel se již v dětství naučil slyšet Boha. Nemáš někdy dojem, že bys rád řekl: „Slyš, Pane, tvůj služebník mluvím“? V tom případě by nebylo divu, že tvá modlitba nemá velký vliv.

Když čteš Boží slovo, ztiš se, přemýšlej a dej Bohu příležitost oslovit tě. Promysli stať, kterou jsi četl. Bůh oslovuje tvé myšlení. Když jsi opravdu otevřený a ochotný plnit jeho vůli, on zavře některé dveře a jiné otevře. Možná bude třeba odstranit nějaký nános prachu, abys opravdu slyšel. Dbej na to, ať je v pořádku tvůj příjem i vysílání. Jen tak je možno dobře komunikovat.

K zamyšlení

- ♦ Cítíš, že je pro tvůj duchovní život potřebné naladit se na Boží vlny?

Uložit

- Rozhovor s přítelem je důležitý pro udržení přátelství. Nestačí ale mluvit, musíme umět slyšet přítele.
- Bible je Boží odpověď na válku, která vznikla ve vesmíru. Bůh bude vítězem. Tato zpráva dává člověku sílu.
- K vyznání víry nestačí krásná slova. Lidé chtějí vědět, jak působí víra v životě křesťanů.
- Duchovně žít znamená také mluvit o své víře, o Bibli. Především se ale musíš pravidelně tím Slovem sytit. Je tedy třeba přijímat i vydávat.
- Důkladnému studiu Bible musí odpovídat láskyplný vztah k Bohu a k lidem, tedy naplňování zákona.
- Bibli nečti jen proto, aby sis potvrdil vlastní názory. Buď skutečně otevřený Božímu hlasu.

Otázky k diskuzi

1. Hovořte o tomto citátu: „Kdo se málo modlí, málo od Boha očekává. Kdo hodně čte, hodně také Bohu naslouchá.“
2. Jak se můžeme vyvarovat nebezpečí předpisovat Bohu, co nám má odpovědět?
3. Čím je podle vašeho názoru Bible?
 - kniha příběhů, které obracejí pozornost na život,
 - druh encyklopedie, která přesně odpovídá na každou otázku,
4. Proč byla Bible napsána?

Pro mně nové:

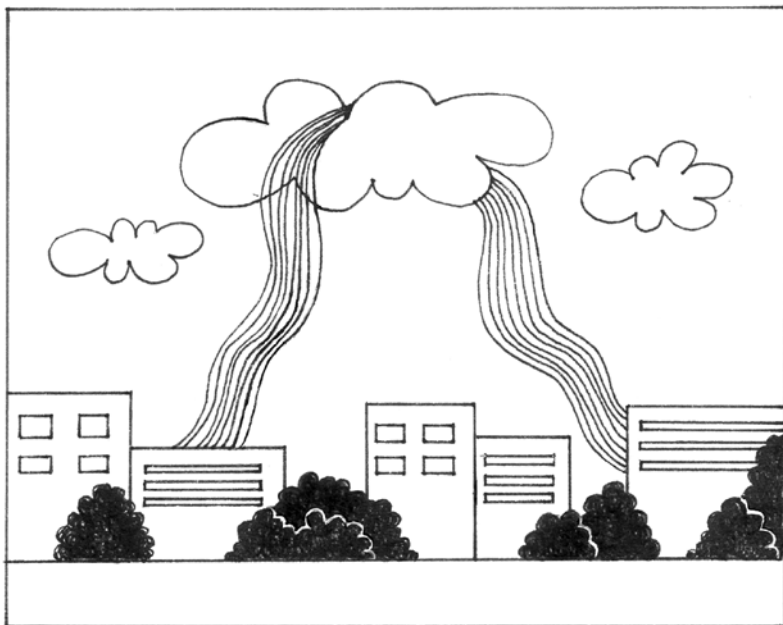
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Znamení v Bibli

„Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve.“ 1 Tes 4,16

9

V následujících úkolech se chceme zabývat tím, čemu říkáme „znamení doby“, znaky, které jsou typické pro dobu, v které žijeme, a které předznamenávají Kristův příchod.

Budeme mluvit o problémech, jakými jsou války, pronásledování a přírodní jevy. Ale také o kladných znameních.

Forma úkolů na tento měsíc bude poněkud jiná. Studenti si v týdnu pročtou uvedené statě z Bible, případně si na stránce na příslušný den udělají poznámky, aby mohli o nich v sobotu ve škole společně diskutovat. Také pomůcky pro učitele vyvěšené na internetu (adresu viz na str. 4) bude poněkud jiný než obvykle.

Neděle

Mar 13,4

Čím se pro lidi může stát předmět nebo událost?

Znamení v Bibli

Uved'te, co znamenala jednotlivá znamení:

1 Moj 9,8-17 _____

Řím 4,11 _____

5 Moj 6,22 _____

K zamyšlení

- ♦ Co pro tebe znamená duha?

Joz 2,12

O jak závažné věci se jednalo?

Věrohodnost znamení

Čím je dána věrohodnost znamení?

2 Moj 12,13 _____

Joz 2,1-23 _____

K přemýšlení

♦ Na jaké sliby bys spoléhal, kdyby ti šlo o život?

Úterý

Mar 13,14

Je samozřejmé, že člověk rozumí znamení?

Interpretace znamení

Rozeznává Bůh znamení, která vysílá člověk?

Moj 12,13 _____

Ez 20,20 _____

Proč člověk někdy nesprávně interpretuje Boží znamení?

Mat 16,3 _____

K zamyšlení

- ♦ Která znamení Kristova příchodu nemohou být mylně vysvětlována?

Jan 6,28-30

Jaký je vztah mezi znamením a vírou?

Účel znamení

Jakou roli mají následující znamení?

Žid 2,4 (sleduj kontext) _____

Ez 20,20 _____

Jan 12,37.38 _____

K zamyšlení

♦ Čti Luk 11,29.30. Jakým znamením je sám Kristus

Čtvrtek

1 Moj 15,5; 22,17

Byly hvězdy pro Abrahama znamením, že s ním Bůh uzavřel smlouvu?

Bůh potvrzuje své smlouvy znameními

Které Boží smlouvy mají svá znamení?

1 Moj 9,8-17 _____

1 Moj 17,1-13; Skut 7,8 _____

Mat 26,28; Luk 20,22 _____

K zamyšlení

- ♦ Jsou Boží znamení určena jen věřícím?

Dan 3,33

Jaká jsou Boží znamení?

Proč znamení?

Proč dává Bůh znamení?

2 Moj 12,13 _____

2 Moj 31,17; Ez 20,20 _____

Proč chtějí lidé znamení?

Žalm 74,9 _____

Mat 24,3 _____

Jan 2,18; 6,30 _____

9

K zamyšlení

♦ Je znamení rozhodující pro změnu chování člověka? Luk 16,27-31

Uložit

- Znaky a znamení v Bibli
 - . potvrzují BOŽÍ AUTORITU,
 - . udávají SMĚR, VARUJÍ a
 - . ODHALUJÍ BUDOUCNOST

Bůh dává znamení, protože

- . chce být lidem srozumitelný,
 - . chce, aby lidé měli viditelnou jistotu toho, co řekl,
 - . často znaméním potvrzuje smlouvu.
- Největším znaméním a vyjádřením Božího myšlení a plánů je sám jeho Syn Ježíš Kristus.

Otázky k diskuzi

- Která znamení uvedená v Bibli jsou určena nevěřícím lidem?
- Která Boží znamení tě nejvíce oslovují?

Pro mně nové:

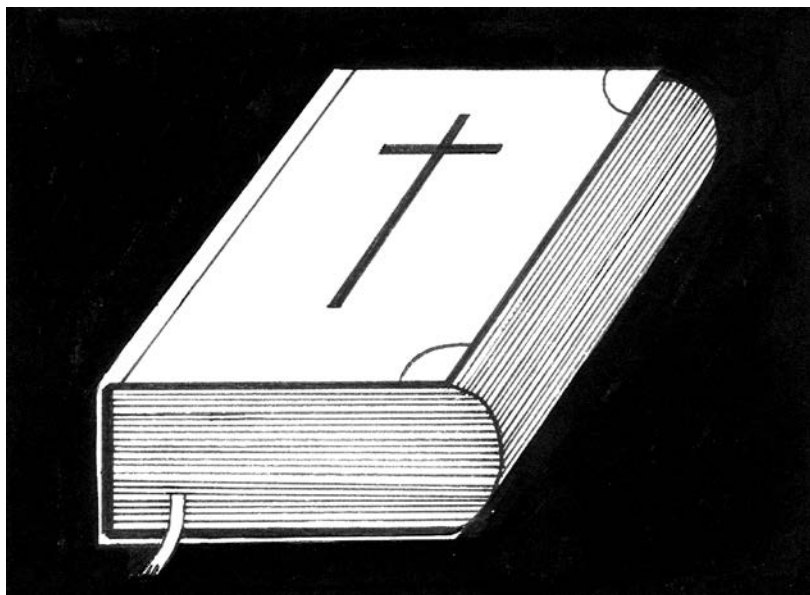
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Kristův první příchod a znamení

„Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého
Syna, narozeného z ženy...“ Gal 4,4

Než přišel Kristus na svět poprvé, splnila se řada znamení. Zároveň byl On, Boží Syn, největším znamením, že se k člověku blíží sám Bůh. I mimo židovský národ byli mužové, kteří předpovídali příchod božského učitele. Židé byli rozptýleni všude a jejich naděje na příchod Mesiáše sdíleli do značné míry i pohané. Mezi těmi, které Židé označovali za pohany, byli takoví, kteří pochopili proroctví Písma o Mesiáši lépe než učitelé izraelští. Byli mezi nimi i takoví, kteří doufali, že přijde jako osvoboditel od hříchu.

Židé ale chtěli udržet přehradu mezi sebou a ostatními národy a zdráhali se sdílet s nimi své znalosti o symbolické bohoslužbě. Musel přijít pravý Vykladač. Ten, kterého představovaly všechny tyto předobrazy, musel přijít, aby vysvětlil jejich smysl.

Neděle

1 Moj 3,15

Co slíbil Bůh člověku v ráji?

Než se narodil

Jaké znamení provázelo početí Ježíše?

Iz 7,14 _____

Luk 1,26-38 _____

K zamyšlení

- ♦ Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ (Luk 1,38)
- ♦ „To, že se Zachariášovi narodil syn, stejně jako to, že se narodilo dítě Abrahamovi a pak i Marii, nás má učit velké duchovní pravdě... Sami nejsme schopni udělat nic dobrého. To, co nemůžeme sami, může však vykonat Boží moc v každé poslušné a věřící duši. Skrze víru se narodilo zaslíbené dítě. Víra plodí duchovní život a umožňuje nám konat skutky spravedlnosti.“ (Touha věků, E.G.Whiteová, str. 58)

Jan 1,7.8

Jak byl ještě připravován příchod slíbeného Spasitele?

Znamení předchůdce Páně

Jakým znamením byl Jan Křtitel?

Luk 1,15-17.76 _____

Co bylo znamením pro Jana Křtitele?

Jan 2,29-34 _____

Jan 3,25-36 _____

10

K zamyšlení

- ◆ „Mnozí lidé následovali tohoto nového učitele (Jana Křtitele) a připojili se k němu a nemálo jich věřilo, že je Mesiášem. Když však Jan Křtitel poznal, že lidé se upínají k němu, usměrňoval při každé příležitosti jejich víru k Tomu, který přijde.“ (Touha věků, E.G.Whiteová, str. 65)
- ◆ Čti Jan 3,30

Úterý

Mat 2,2.7.9.10

Co bylo znamením Vykupitele pro mágy z východu?

Znamení k nalezení dítěte

Podle jakých znamení rozpoznáme Ježíše, když se vydáme ho hledat?

Mat 2,6; Micheáš 5,1 _____

Luk 2,8-20 _____

Jan 12,20-22 _____

Jan 11,7 _____

Jan 20 _____

K zamyšlení

♦ Je také zpěv znamením?

Jan 1,11

Jak lidé přijímali zachránce světa?

Znamení, kterému se budou vzpírat

Které znamení, vztahující se na Božího Syna, vyslovil prorok Si-
meon?

Luk 2,34.35 _____

Co konstatuje Jan po mnoha letech?

Jan 1,9-12 _____

Jan 3,11.32.33 _____

K zamyšlení

- ♦ „Ve světle Spasitelova života se ukazuje, co je v srdci všech, a to od Stvořitele až po knížete tmy. Satan líčí Boha jako sobeckého tyrana, který požaduje vše a nedává nic... Srdce Otcovo však zjevuje to, že dal Krista. Tento dar svědčí o tom, že Bůh má s námi smyšlení o pokoji a ne o trápení“. (Touha věků, E.G.Whiteová, str. 31)

Čtvrtek

Mat 1,18-24

Co bylo pro Josefa znamením?

Immanuel - znamení Kristova božství

Kdo byl znamením, že Bůh chce být s člověkem?

Mat 1,23 _____

Co bylo znamením Kristova božství?

Mat 1,18; Mar 2,7 _____

Luk 7,18-23 _____

Jan 2,19 _____

Jan 2,25 _____

Jan 17 _____

Kdo nežádal znamení Kristova božství?

Jan 4,42 _____

K zamyšlení

- ♦ Jak měl podle nepřítele Kristus projevit své božství?
- ♦ Čti Mat 4,1-10

Iz 53,4

Podle jakých znaků mohli lidé poznat Krista?

Znamení utrpení

Co představuje znamení proroka Jonáše?

Luk 11,29.30 _____

Jak se shodují s předpověďmi Izajáše?

Iz 53 _____

10

K zamyšlení

♦ Jak se měl dále projevovat slíbený Mesiáš? Iz 42,1-4

Uložit

- Kristus sám je pro lidi znamením Boží přízně, věrnosti a dodržení smlouvy.
- Jeho narození i život se vyznačovaly znameními, která byla prorokována předem.
- Kristus neuspokojoval lidskou zvědavost božskými znameními, ale dával se poznat lidem, kteří ho upřímně hledali.

Otázky k diskuzi

- Kdybyste žili v době Kristova narození, myslíte, že byste sledovali, zda se narodí Mesiáš?
- Sledujete znamení druhého příchodu Ježíše Krista?

Pro mně nové:

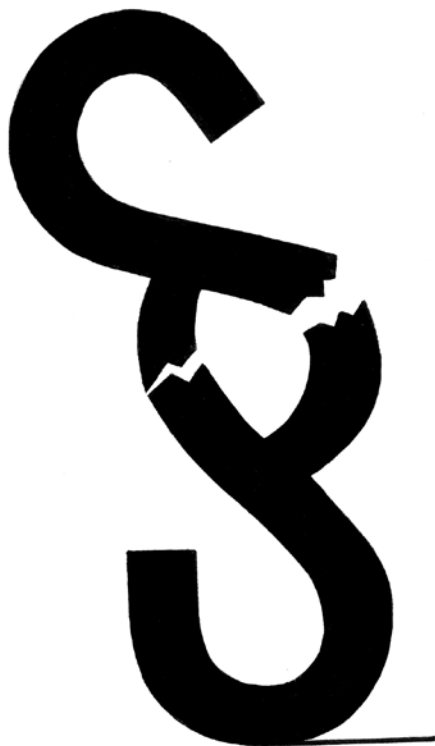
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Znamení druhého Kristova příchodu

...přistoupili k němu učedníci a řekli: „Pověz nám,
kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu
a skonání věku!“ Mat 24,3

Apoštolové a první křesťané považovali Kristův návrat za „blažené splnění naděje“ (Tit 2,13, Žid 9,28). Očekávali, že se všechna proroctví a zaslíbení Písma naplní při druhém příchodu, protože ten je hlavním cílem křesťanského putování.

Všichni, kdo milovali Krista, netrpělivě očekávali den, kdy budou moci mít osobní společenství s Kristem, Otcem, Duchem svatým a anděly.

Neděle

Zjev 6,10

Kdo si přeje, aby bylo učiněno spravedlnosti zadost?

Kdy to bude?

Je otázka stvoření po ukončení trápení a příchodu Božího království legitimní?

Mat 24,3

Zjev 6,9.10

Zjev 22,20

K zamyšlení

- ♦ Po čem se to vlastně všichni ptají? Dolož svou odpověď biblickými texty.

Zjev 12,12

V jakém nebezpečí jsou obyvatelé země?

Znamení zkázy

Co ukazuje, že se dílo nepřítelů blíží kulminačnímu bodu?

Mat 24,3-26 _____

Luk 21,7-26 _____

K zamyšlení

- ♦ Ačkoli války postihovaly lidstvo během celých dějin, nebyly nikdy předtím celosvětové a tak zničující.
- ♦ Zdá se, že v posledních letech se významně zvýšil počet katastrof. Lidé se bojí, že se příroda vyšinula a svět prožívá hluboké klimatické a strukturální změny, které se v budoucnu prohloubí.

Úterý

Mat 24,14

Jak musí být dokončeno Boží záchranné dílo?

Znamení záchrany

Kdy probíhá podle proroctví poslední hlásání o možnosti záchrany?

Zjev 14,6-11 _____

Co ukazuje, že se Boží dílo blíží kulminačnímu bodu?

Mat 24,14 _____

Luk 21,28 _____

K zamyšlení

- ♦ „Velké dílo evangelia neskončí menším projevem moci Boží než jakým se vyznačoval jeho začátek... Poselství nebude šířeno ani tak uváděním důkazů jako hlubokým přesvědčováním Ducha Božího.“ (Vítězství lásky Boží, E.G.Whiteová, str. 435)

2 Petr 3,5.6.10

Jak Bůh uvede Zemi zase do pořádku?

Celá planeta

Kdo se těší na uskutečnění toho, co ohlašují znamení?

Řím 8,19-23

2 Petr 3,5-13

K zamyšlení

- ♦ Jak se připravuješ na to, že přijde tvůj Spasitel? Věříš, že vyřeší i situaci naší planety?
- ♦ 2 Petr 3,13

Čtvrtek

Dan 12,4

Čím bude typická doba konce světa?

Znamení konce

Proč se adventisté s dalšími křesťany těší na „konec“?

Jan 14,1-3 _____

Skut 1,10.11 _____

Luk 21,28 _____

Zjev 22,20 _____

K zamyšlení

- ♦ „Když jsou vykoupení uvítáni v Božím městě..., první Adam se zakrátko setká s druhým Adamem. Syn Boží čeká s rozpřaženýma rukama, aby přijal otce lidského rodu - bytost, kterou stvořil, která zhřešila proti svému Stvořiteli... Věrně se kál za svůj hřích, věřil v zásluhy zaslíbeného Spasitele... Syn Boží vykoupil poklesek a pád člověka; a nyní, skrze dílo smíření, je Adam znovu uveden do svého původního panství... Adam se rozhlíží a vidí mnohé členy své rodiny stát vysvobozené v Božím ráji. Pak klade svou korunu k nohám Ježíšovým... „Hoden, hoden, hoden je Beránek, jenž byl zabit a znovu žije!“... Tomuto setkání přihlížejí andělé...“ (Vítězství lásky Boží, E.G.Whiteová, str. 460)

Mat 25,32

Čím bude pro nás Ježíšův návrat?

Svatba Beránkova, nebo katastrofická událost?

Mají se lidé těšit na Kristův příchod a konec světa, nebo se děsit?

Zjev 6,15.16; 7,9.10 _____

2 Petr 3,5-13 _____

Zjev 19,7.8 _____

Mat 25,23.30 _____

K zamyšlení

- ♦ „Je nemožné vylíčit hrůzu a zoufalství těch, kdo pošlapávali svaté požadavky Boží. Pán jim dal svůj zákon; mohli s ním porovnat svou povahu a poznat své nedostatky, když ještě měli možnost k pokání a nápravě. Aby však získali oblibu světa, nedbali zákona a učili druhé, jak ho přestupovat.“ (Vítězství lásky Boží, E.G.Whiteová, str. 455)

Uložit

- Nebiblická apokalyptická literatura předpovídá konec světa a je laděna především negativně. Biblická apokalyptická znamení nepopírají záporné aspekty na konci světa, ale zdůrazňují především kladné vyřešení konfliktu: osvobození, konec hříchu, smrti, zla, utrpení, obnovu planety, život s Bohem.

Otázky k diskuzi

Jaké poselství vnímáte z dění kolem sebe?

pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

moje rozhodnutí:

Bdít

„Pán neotálí splnit některá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.“ (2 Petr 3,9)

12

Smyslem všech těch znamení, která lidi děsí, je především varování. Lidé se mohou změnit. Bůh chce dát všem čas milosti. Tak, aby bylo co nejvíce lidí zachráněno.

Protože lidský život může skončit kdykoli, platí pro každého osobně, že má být připraven. Jako celé lidstvo žijeme ale také už v době, kdy skončila všechna časová proroctví. Od roku 1844, kdy skončil poslední časový řetězec, žijeme v době konce. Časový sled posledních znamení, která se mají splnit, může být velmi rychlý.

Neděle

Zjev 6,12

Když čteš celou 6. kapitolu, jaký vývoj od první do šesté pečeti můžeš zaznamenat?

Probudit se

Pečeti v 6. kapitole Zjevení představují dlouhá časová údobí.

1. pečeť - bílý kůň - první společenství křesťanů, které vyšlo dobývat svět pro Krista.

V období druhé pečeti svět vstoupil do církve.

Při otevření 6. pečeti vidí Jan, že i příroda reaguje na odpadnutí církve od Boha. Odpadnutí od pravdy připravovalo temnou epochu. Po velkém odpadnutí dochází k mimořádným jevům. Hvězdy padají měsíc, ztrácí lesk.

I když k podobným jevům docházelo po staletí, v mimořádném rozsahu se bezesporu tato znamení naplnila při zemětřesení v Lisabonu 1755, mimořádným zatměním slunce 1780 i velkým padáním hvězd v roce 1833. Těmto událostem byla také věnována mimořádná pozornost. Byly natolik udivující, že v různých církvích se vytvořilo hnutí, které zdůrazňovalo blízkost Kristova příchodu. Bylo nazváno adventní (latinsky advent = příchod).

Naplnění celé 6. pečeti je ještě před námi. Zemětřesení souvisí se Zjev 16,16-21, kde se jasně mluví o konci světa.

K zamyšlení

♦ Rozumím základním zprávám knihy Zjevení?

1 Tes 5,1.2

Proč přichází den Páně jako zloděj v noci?

Nejdříve odpadnutí

Podle mnoha Kristových podobností i jeho jasných prohlášení víme, že den Páně přijde nečekaně. Ale podívejme se na pojem „doba a hodina“. Čti 2 Tes 5,2.3.

Uvádí se zde sled konkrétních událostí, ale jen v hrubých obrysech. Např. Mar 13:

- náboženský neklid a pronásledování,
- zmatek mezi lidmi a války,
- zemětřesení a hlad,
- šíření evangelia po celém světě,
- vzestup náboženské netolerance,
- odpadnutí od víry,
- útok na chrám (1) na Jeruzalém, 2) na Boží lid),
- velké soužení,
- znamení na nebi,
- Kristův návrat.

Důležité je, že v té době se projevuje vytrvalost Božího lidu, věrnost jeho zákonu a uchování Ježíšovy víry. (Zjev 14,12)

12

K zamyšlení

- ♦ Jak můžeš být ochráněn před odpadnutím od víry?

Úterý

Luk 21,25.26

Došlo za tvého života k takovým událostem?

Chaos

Mezi znameními, která uvádí Kristus, je také stále větší chaos, zmatky, strach, války mezi národy. Minulé století přineslo dvě světové války, bez přestání se stále někde válčilo a objevila se atomová bomba. Museli bychom být slepí, abychom v těchto událostech nerozpoznali naplnění znamení, o kterých mluvil Kristus a proroci.

Řekneš, že války byly vždycky. Jistě, že byly. Byla také zatmění slunce. To však neubírá na významu skutečnosti, že tyto mimořádné události nás mají probudit. Lidstvo nebylo dosud schopno sebedestrukce zmáčknutím jednoho knoflíku tak jako nyní.

K zamyšlení

- ♦ Co to je duchovní probuzení?

Mat 24,29

Které události předcházejí druhý příchod Syna člověka?

Nejen v 19. století

Existují údaje o tom, že zemětřesení jsou stále častější a silnější. Zdá se, že silná zemětřesení mají také svou pravidelnost. Je to dáno pohybem vln v tlaku zemské kůry. Tato znamení by byla normálními opakujícími se jevy. To ovšem neubírá nic na jejich významu jako

znamení.

Nabyly na významu hned po velkém soužení a provázely adventní hnutí a to je naplnění proroctví. Přitom mohlo k obdobným jevům docházet i dříve.

K zamyšlení

♦ Čti Zjev 6,12-14. Čím se vyznačuje doba začátku 6. pečeti?

Čtvrtek

Řím 8,22

Co kladného vidíš v tomto textu o porodních bolestech?

Futurolog nebo adventista?

Futurologové se zabývají budoucností. Stanoví linie, které vycházejí z přítomnosti a na základě údajů, které jsou k dispozici. Tak předvídají budoucnost.

I adventisté se zabývají budoucností. Neříkáme si ale futurologové. Advent znamená to, co přijde. Futurologové předvídají sami. My se zabýváme informacemi, které máme od Boha.

Čti 1 Kor 2,9. Protože lidské oko ani lidský rozum ještě neviděly věci, které Bůh lidem připravil, nemůžeme používat futurologické metody. Ty totiž dedukují neznámé z toho, co už znají.

K zamyšlení

- ♦ Záleží ti jako adventistovi na tom, aby příroda co nejméně trpěla? Proč?

Jan 3,16.18

Jan důležitá je víra v Ježíše Krista?

O co ti jde?

Znamení doby jsou světlem, které osvětluje to, co u Boha se už naplnilo. Vzít znamení vážně je podobné jako vidět dějiny pod rentgenem. Kristův příchod přináší s sebou soud. Náš postoj k Božímu soudu má vliv na Boží postoj k nám.

Ten, kdo věří v Krista, má už život věčný. Tak můžeme být již nyní v Božích očích ospravedlněnými, zachráněnými lidmi.

Pozor ale, aby ses nedopustil chyby, kvůli které se musí „vrátit medaile“. To kdyby ses chtěl zachránit sám nebo si stanovit vlastní pravidla.

V našem světě jsou války, pronásledování, ale taky se zde káže o milosti, účinně se pomáhá. To vše jsou znamení, která nás mají povzbudit a vést k pozornosti. Svým postojem k Božím zprávám vlastně rozhodujeme o tom, zda budeme s Kristem žít věčně na nové zemi.

K zamyšlení

♦ **Věřím skutečně v Božího Syna?**

12

Uložit

Války, soužení a přírodní katastrofy mají za úkol upoutat naši pozornost.

- Události před koncem světa jsou popsány v určitém sledu, v hlavních liniích. Mezi ně patří také útlak pro víru.
- Máme radost z naplňování znamení, nebo jsme smutní? Je to otázka velmi osobní. Výsledek vždy záleží na tom, jakou odpověď dáš Stvořiteli.

Otázky k diskuzi

1. Myslíte si, že po velkém probuzení jsme v adventním hnutí usnuli? Vysvětlete svou odpověď.
2. Jestliže Ježíš přijde jako zloděj v noci, jak se můžete připravit na jeho příchod?
3. Jsou války a atentáty důvodem, abyste se báli, nebo za nimi naopak vidíte naději? Proč?
4. Jaká aktuální znamení Kristova příchodu můžete uvést?
5. Kristův druhý příchod ještě nenastal. Jste tím zklamáni? Nebo jste spíš rádi, že se ještě můžete zamilovat, oženit...? Vysvětlete své odpovědi.

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Znamení pro život

„Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ Mar 13,13

V životě se setkáš s událostmi, které jsou typické pro naši dobu, jsou znamením doby konce a předcházejí Kristův příchod. Budeš muset k nim zaujmout nějaký postoj. Jak budeš jednat?

Jak budeš například postupovat vůči prostředí, v kterém žiješ? Budeš spíše ignorovat ekologické problémy, nebo budeš povzbuzovat druhé, aby žili podle Božích pravidel a chránili přírodu?

Jevy, kterým říkáme znamení doby, vyžadují naše postoje, ptají se na naši etiku. Hovořme o tom v tomto týdnu.

Neděle

1 Moj 1,31

Jak Bůh posoudil to, co stvořil?

Životní prostředí

Od chvíle, kdy člověk zhřešil, začala příroda vykazovat změny. Země od té doby vydává trní a hloží (1 Moj 3,18). Potrava člověka a zvířat doznala změn. I klima na Zemi je jiné. Celá příroda je jiná, než byla na počátku. A během své existence člověk ještě prohlubuje tento úpadek.

Člověk je zvědavý a má velké ambice. Proto rád zkoumá. Narušení životního je zároveň důsledkem naší touhy po penězích a moci. Ekonomie a život sám jsou ohroženy znečištěním. Je proto nutné podniknout závažné kroky.

Být adventistou znamená nechat budoucnost vstoupit do svého života. Jsme na cestě k nové zemi, ale můžeme již zde prožít radost tak, že budeme pečovat o to, co nám Bůh svěřil. Čti 1 Moj 2,15,

Adventista tedy není člověk, který si sedne a čeká, až se něco stane. Snažme se všemi možnými prostředky uchránit to, co Bůh stvořil. Víme sice, že člověk nestvoří lepší svět, ale svou péčí o přírodu a o celou tuto Zemi ukazuje, jak dalece miluje Boha a bližního. Máme svými postoji ukazovat, jaké jsou Boží plány s lidmi a s naší planetou. To je možné jen tehdy, když budeme jednoznačně vidět budoucnost z biblického, pozitivního hlediska.

K zamyšlení

- ♦ Cítíš se zodpovědný za přírodu? Proč?

2 Tim 3,1-4

Odpovídá tento popis tomu, co vidíš kolem sebe?

Lidé volí raději to zlé

Ve světě se vše točí kolem lidí. Je pravda, že Bůh učinil člověka jako korunu stvoření, ke svému obrazu. Ale jak tomu bývá s krásnými věcmi, i Boží obraz v člověku byl poškozen. Člověku se líbí někdy i dobré, ale má silný sklon ke zlému.

Co vidíš kolem sebe? V mnoha oblastech morální pokles, někteří lidé neberou už na nic ohled, jiní mají ze všeho úzkost. Člověk si sám zapříčinil ohromné množství utrpení. Bída ničí lidské životy a přenáší se na další generace.

Dočteš se o tom v novinách. V naší materialistické společnosti mnoho lidí nemá odvahu a sílu žít jinak než sobecky.

Čti Iz 5,20-22. V Bibli je proto mnoho výzev, abychom činili dobro. Izajáš ohlašuje, že přijde doba, kdy lidé budou dobrému říkat zlé a zlému dobré. Apoštol Pavel to potvrzuje (2 Tim 3,1-3). Křesťané mohou sami být znamením Božího království, když mají jednoznačné a čestné postoje.

K zamyšlení

- ♦ Žiješ sám pro sebe - nebo také pro druhé?
- ♦ A také pro Boha? A co příroda?

Úterý

Žid 13,4a

Co chce říci tento text?

Rodina

Od chvíle, kdy Bůh spojil první lidskou dvojici (1 Moj 2,22), existuje mezi manžely smluvní vztah. Bůh manželům požehnal. Manželství je smluvním vztahem na celý život, založeným na věrnosti za všech okolností.

Dobré manželství je pevným a důležitým základem pro vývoj dětí. V rodině se děti učí, co to je mít rád, učí se srdečnosti, prožívají jistotu a společenství. Je proto velmi důležité, aby mladým lidem záleželo na založení harmonické rodiny. Rozvody jsou již příliš všední skutečností. Vysoké procento manželství dnes takto končí. Uzavření manželství nepatří mezi záležitosti, které se dělají lehkovážně. Bible nás vede k tomu, abychom zkoumali své sklony a svůj charakter. S respektem k člověku máme umět posoudit, jaká má základní orientaci. K ní patří i to, zda je či není věřící. (Jistě musíš nejdříve mít jasno v tom, co to znamená být věřící.) V manželství s nevěřícím partnerem je obtížné mít Boha na prvním místě. Výchova dětí je komplikovaná, protože není možné, aby vychovával jen jeden z rodičů. Každý z rodičů má svůj vliv, i kdyby jen podvědomý. I tvé manželství může být z Boží milosti pro lidi znamením, že věrnost existuje a že se Pán Bůh přiznává k upřímnému hledání partnera.

K zamyšlení

- ♦ Čti Zjev 14,12
- ♦ Patří víra a vytrvalost také ke znamení, která bude možno vidět v době konce?

Mat 24,3

K čemu se vztahuje slovo „to“? Čti 1. a 2. verš.

Znamení

Ježíš Kristus neohlašuje pouze velké změny v přírodě a v chování společnosti, ale také v životě víry. Uprostřed nejrůznějších znamení a znaků, týkajících se politické, sociální i ekologické oblasti chce Ježíš v 24. kapitole Matouše upoutat naši pozornost na klamy v ob-

lasti náboženství.

Víckrát mluví o svůdcích, falešných prorocích, o pohrdání zákonem a podobných věcech. Lidé ztratí své náboženské kořeny. Nastane velký náboženský zmatek a mnoho lidí ztratí vztah k Bohu Stvořiteli.

Je zajímavé, že jedním z charakteristických jevů naší doby je opouštění církve, místo které lidé projevují obrovský zájem o myšlenky životního stylu typu New age. Stoupá zájem a důvěra k paranormálním jevům a okultismu.

Rozumíme, že Ježíš zdůrazňuje, jak je pro tuto dobu důležité znát jeho Slovo a vytrvat až do konce. Je povzbuzující, že navzdory všem těmto znamením svodů je zde zájem i o pravou víru.

Ježíšovo zaslíbení zdůrazňuje, že evangelium jeho království se bude hlásat v celém světě a všem národům. Když to děláš, stáváš se také znamením.

K zamyšlení

- ♦ **Využíváš Bibli jako kompas a průvodce ve směsici -izmů?**

Čtvrtek

Mar 13,13

Jsi připraven snést kvůli své víře i nenávist lidí?

Zaslíbení

Biblické verše, které jsme studovali včera, popisovaly nepovzbuzující skutečnosti. Dnešní text mluví o tom, že lidé věrní Božím přikázáním se na konci času také setkají s nepřízní.

Rozhodujícím činitelem je víra. Člověk je pronásledován pro své přesvědčení. Pravá víra je viditelná, nemůže zůstat skrytá. Náboženské přesvědčení určuje způsob myšlení. Kdo bude chtít obstát, musí mít vytrvalou víru. Jsou však i kladná zaslíbení:

- a) Budou nám dána vhodná slova.
- b) Nebude na nás vloženo víc, než můžeme unést.
- c) Čas bude zkrácen.

Čti 1 Jan 4,15. Apoštol Pavel znal pronásledování. Vnímá však jako přednost, že smí prožívat těžkosti, když je prožíval i Boží Syn. Ježíš je příkladem pro naše situace zkoušek. Nebeští pomocníci mu byli k dispozici, tak jako jsou ochotni pomáhat i nám. Když Pavel v 2 Kor 11,23-29 shrnuje svůj život, uvádí také, že jeho slabost mu umožnila prožít Kristovu moc (2 Kor 12,10).

K zamyšlení

- ♦ Ježíš je tvým starším bratrem. Máš jistotu, že jde před tebou?

Mat 25,5

**Dají se slova ospalost a spánek aplikovat na naši dobu?
Kdo v podobenství usínal?**

Bdít

Čti Mat 25,1-13. Biblická stať následuje po znameních a proroctvích, která jsou uvedena ve 24. kap. Matouše. Znovu nám to připomíná, že znamení nás mají vést k bdělosti.

V tomto podobenství o rozumných a pošetilých družičkách mluví Ježíš o konci všech věcí a o soudu. Toto podobenství následuje po podobenství o dobrých a špatných služebnících (Mat 24,45-51). Je třeba být vzhůru, dokud král nepřijde.

Deset družiček čeká ženicha, pět si jich přineslo olej do lamp. Ty mohou vejít s ženichem do svatebního sálu, ale ostatních pět zůstane venku.

Tento obraz svatby ukazuje, že Bůh chce uvést lidi do nového světa, na novou zemi. Kristus bude spojen s věrnými. Podobenství také říká, že všechny naše aktivity náhle skončí. Ale zato začne skutečný, nový život.

Proto bdi, dávej pozor na motivaci svých činů, všímej si, čemu ve skutečnosti dáváš přednost. Rozhodni se již nyní, protože sám Bůh zavře dveře tohoto světa.

Rozhodl ses už pro Boha a jeho království? Musíš se rozhodnout. Nebudeš litovat, zvláště když každý den prosíš o Boží pomoc a přinášíš na svět skutečnou radost.

K zamyšlení

- ◆ Co symbolizuje v podobenství zásoba oleje?
- ◆ Rozeznáváš znamení, která Bůh vkládá do tvého života? Rozumíš jim?

Uložit

- Naše vize, týkající se rodinného, sborového a společenského života jsou velmi důležité.
- Naděje na Kristův příchod ovlivňuje naše myšlení, jednání a vztahy.
- Očekávání Kristova příchodu a nové země se projevuje v tom, jakým způsobem konkrétně
 - . pečujeme o přírodu,
 - . pečujeme o druhé,
 - . pečujeme o členy rodiny,
 - . nám záleží na tom, abychom byli vedení Božím slovem a Božím duchem,
 - . chceme vytrvat ve víře i v prostředí, kde nejsou věřící lidé,
 - . dáváme pozor, aby nás nezavalily věci, kvůli kterým bychom přestali bdít.

Otázky k diskuzi

1. Jaké máte plány, co se týká rodinného, sborového a společenského života?
2. Čtete Mat 24,37.38. Tento text naznačuje, že v době konce se nemáme vdávat a ženit - nebo říká, že náš rodinný život nám nemá bránit, abychom se bděle připravovali na Kristův příchod?
3. Čti Mat 24,4-14. Uveďte příklady, které dokládají, jak se v naší době naplňuje toto znamení:
 - v. 5 - svod
 - v. 6 - válečný ryk a zvěsti o válkách
 - v. 7 - národ proti národu
 - v. 7 - hlad
 - v. 9 - soužení
 - v. 9 - smrt
 - v. 11 - lživí proroci
 - v. 12 - bezzákonnost
 - v. 12 - ochladne láska
 - v. 14 - hlásání evangelia v celém světě
4. Jak se vás tyto jevy týkají?
S kterou odpovědí souhlasíte?
 - Je to smutné.
 - Je to vina druhých.
 - Pro nevěřící to nemá smysl.
 - Nějak bych v té situaci rád pomohl.
 - Musím se zamyslet nad svým duchovním životem.
 - Některé skutečnosti jasně ukazují, že přišel čas konce.